

HARRAPA

Harrapa és Szumér feltétlen összeköttetésben voltak egymással nemcsak faji, de gazdasági szempontból is.

A Szumériából menekülők kb. Kr.e. 2500-tól lettek az u.n. Induskultúra előállítói.

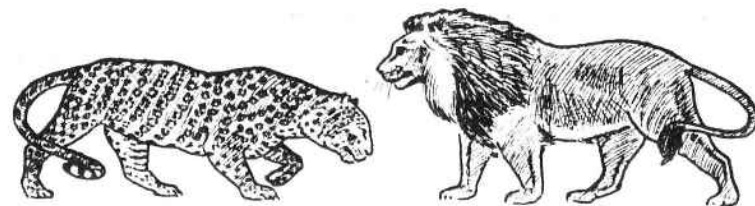
Az Indus civilizáció NEM EREDETI, mert égetett téglával épült és NAGYON SZABÁLYOS, SZERVEZETT, NAGYBAN MODERN ÉS NAGY MIVOLTSÁGÁRA MUTAT. Azonban nekünk szittyáknak a szumériai szegletes épületek után nem feltűnő, sőt várható volt a visszavonulás után Szumériából és Egyiptomból, az épületek folytonos magasabbra való építése, ami határozottan kimutatja a gyengébb és gyengébb anyagokból való utánépítéseket, tehát elkedvetlenedést, amit a Himalájáról a folyó által lehozott hordalék okozott a városok tarthatatlanságára és használhatatlanságára. A VÍZVEZETÉKI BERENDEZÉS, A KIFOLYÁS A TÖRMELÉK LERAKODÁSA MIATT LEHE-TETLENNÉ VÁLT. Ez az egyik oka, hogy az INDUS ÉS GAN-GE SZ MELLÉKI KULTÚRÁT FEL KELLETT ADNI.

Másik oka a feladásnak, főleg az Indus kultúrában a borzasztó mennyiségű fa „tüzelőanyag” felhasználása a millió és millió téglá égetésére az egymásután múló évszázadok alatt. Emiatt a közeli dombok, majd a távoli hegyi erdők kiirtása következtében a éghajlati viszony megváltozott, a levegő szárazabb lett. Az áradá-

sok mindig nagyobbak, gyorsabbak lettek, így a csatornázásokat tönkretette.

Az áriáknak Harrapába való beszivárgásával rájövünk a két kultúra közti különbségre. Aránylag feltűnően észrevehető a különbség és folytatása az Indusvölgyi kultúrának és az utána következő koldusszegény utódai között.

NAGYON FONTOS KÜLÖNBSEG VAN A SZUMÉRIAI ÉS INDUS KULTÚRA KÖZÖTT. Szumérban vályog építményeket, Indusvölgyében téglá építményeket találunk. Szumérban egyházi élet folyik, Indusvölgyében az egyházi élet hiányzik. A nyakékek teljesen azonosak Mohenjo-Daroban, Chandu-Daroban, mint Szumérben, valamint Ur, Kish és Tell Amar (Kisázsziában).

NÚBIA

Margaret Dower könyve szerint — amely Núbia elárasztásáról szól — nekünk magyaroknak, illetve szittyafajú népeknek különösebb összefüggésünk nincs olyan szempontból, hogy mi volt Kr.e. 3000-ben és azelőtt Núbiában. A harmadik évezred kezdetén megjelentek a földművelők, akik Nyugat-Ázsiából, de feltétlen Indiából és Mezopotámiából kerültek le.

Kr.e. 4000-ben az „A” Group megjelenik, akik göndörhajú, sötétbőrűek, de nem négerék. Ezek ugyanis a Szumérba beszivárogni igyekvő szomáliak voltak, akik a szemitákkal keveredve éltek Szuméria határain kívül, de rengeteg kellemetlenséget okozva még jóval Kr.e. 4000 előtt az arany után kutatók elvitték és betelepítették Núbiába, ahonnan abban az időben a szumérok arany-szükségletüket fedezték. Ezek már kecskékkal is bírtak, s némi magtermelést is végeztek. Kr.e. 1990-től Szeszosztrisz I. nagybani rablásai és gyilkosságai miatt az „A” Group hajóval Indiába ment, kik KASZITA név alatt szerepelnek később, amint bevonulnak Babilonba. Érdekes keverék: núbiai magyar (madyoi), kun-szumér (székely), szemita, szomáli keveredés, ezek a KASZITAK.

Kr.e. 2850-ben uralkodott Narmel. Narmel egy gyönyörűen faragott tábláját találták meg Felső Egyiptomban, ami bemutatja a győzelem ünnepségét a déli királyságnak Észak felett. Fent közepén van a király neve, kétoldalt Hator az anyaistennő feje. Ez a közbenjáró jellege megjelenik nemcsak Egyiptomban, de a régi,

illetve Ó-Babilonban is a korongpecséteken, EZ MÉG NEM ASZ-SZIR. Ez a tábla az első írott bizonyítéka Egyiptom írott történelmének. Így mi egy kultúrált állammal állunk szemben.

HAJÓT HASZNALTAK, AMIKOR A KUN ÉS MAGYARNAK nevezett csoportok feljöttek a Vörös tengeren Núbia területére, mert Subad királynő sírjában — kit Kr.e. 3500-ban temettek el — hajómodellt találtak (ugyancsak rengeteg arany-munkát, ékszereket, arany fejdíszeket) ami arra vall, hogy a szumériaiak ÉPPEN OLYAN ALAPON, mint annakidején, cserkésztek aranykutatás céljából és megtalálták a letelepülésre alkalmas Nilus vidékét, ahol jó termőföld és a folyók áradása által állandó legelő volt.

Kr.e. 2800-ban a Madyoi (magyar) népcsoport az, amelyik felvonult és letelepedett Núbiában. Ezek nem északról, hanem délről a Medrestől és a Lankáról jöttek. Ők már hajót használtak és tudomásuk volt a szumériaiak aranykutatásairól Núbiában, ami nagyban segítette őket úgy legelő, mint letelepedési hely találásában.

Kr.e. 2600: végül Joser királlyal jön az óvilág géniusza, Imhotep vezér, kinek legnagyobb építészeti remeke az örökkévalóság háza, amelyet az ő királyának építtetett, a Saquara-i lépcsős piramist. Dyoser ünneplőbe öltözve, fején a korai formája a NEMES műhaj, amely eredetileg SZUMÉR FEJDÍSZ, neve NEMES, tehát SZITTYA-MAGYAR név. A paróka szintén 6000 éves.

A Carbon 14-gyel végzett mérések alapján megállapították, hogy Kr.e. 3000-ben még csak halászó nép lakott a Nilus völgyében — a köbevésesek mind HALAKAT ábrázolnak. Később, 3000 után fellendült az élet, megjelentek a földművelők az új királyság, illetve a közép-királyság idejében. Már tehenük és juhuk is volt, mert állattenyésztéssel foglalkoztak. A TEHENET pedig kellett hogy HOZZÁK MASHONNAN, mert ott nem

volt. Már SZÖLLŐ is van Núbiában, tehát azt is bizonyára SZUMÉRIABÓL hozták magukkal, s DATOLYAPÁLMAK is találhatóak. Ez feltétlen arra vall, hogy Mezopotámiából került be. Már fúrtak kutakat és bizonyos csatornázást is végeztek.

Csak kevéssel 3000 után már nagy volt az előrehaladás. Már volt rézszerszámuk és téglapítményeik IRÁSUK IS VOLT! Ezeket az írásokat mint tudjuk, HATSHEPSHUT bátyja lekapartatta a sziklákról, így nem tudjuk megállapítani, milyenek is voltak azok valójában. Azonban annyit tudunk, hogy már készítettek maguknak agyagmunkát, ékszereket, állattenyésztést folytattak, ami azon a vidéken addig egyáltalán nem volt.

Megemlítendő ekörül az idő körül a magyar (madyoi) nép, amely teljesen különállóan élt a többitől. A leírás szerint a magyar (madyoi) népcsoport volt az, AKI ELŐSZÖR ÉPÍTETT CSÓNAKOT OTT. Akácfákat vágtak le és abból építettek bizonyos úszó alkalmatosságot, amivel a Niluson közlekedtek. Ez egy igen fontos megállapítás a MAGYAR (MADYOI) NÉPCSOPORTRÓL, hogy ők voltak azok, akik használták a csónakot és hosszabb utakra el tudtak jutni általa. Úgy látszik ugyanazt az eszközt használták, mint annakidején mikor lejöttek MEDRESRŐL, ÉS A LANKARÓL Mezopotámiába. Lankával összeköttetésük volt (a későbbi leírások szerint például a Kr.e. IV. században négy- és hatkezes szentek vannak a falakba bevésvé, ami budhista beszivárgás következménye).

A MAGYAR (MADYOI) NÉPCSOPORT tehát délen volt a harmadik vizesés alatt. Kr.e. 2230-2052 Sargon trónrajutása és a harcok miatt nagyszámú állattenyésztő telepedik át Núbiába az u.n. „C” Group, kik nem harcoltak, fizették az adót és kényelmesen éltek. A sírokban mindenütt találtak gazdag arany és másfajta ékszereket és BRONZ TÜKRÖT. A BRONZ TÜKRÖR A SZITTAK NAPTISZTELET JELVÉNYE. CSAK A SZITYTYÁKNAK VAN TÜKRÖR MINT NAPJELVÉNY, AZAZ A NAP FIAI. Úgy látszik ez egy fedőerő volt, hogy elvegyék a figyelmet a délebbre levő Magyar (Madyoi) népcsoport tevékeny-

sége felől, mert miután a hykszoszok megérkeztek a Deltába, a „C” GROUP MEGVÁLTOZTATTA TEMETKEZÉSI FORMÁJÁT A RÉGI SZITTYA FORMÁRA: HALOTTAIKAT OLDALRA FEKTETTÉK, lyukat csináltak a falba, hogy az élelmet ott tegyék be a halottaknak.

A Nilus közép-folyásán, az ötödik vízszoroson felül a mezőgazdaság már a harmadik évezred kezdetén a kunok (yamik) és a magyarok (madyoi) által meg lett honosítva. A kutak és csatornák ma is láthatók. (Szeszosztrisz III. nagy fellengősen írta, hogy „... asszonyaikat elhurcoltam és csatornáikat szétromboltam...” Ezek a WAWATIAK voltak, akik békés természetű népek Núbia északi részén az u.n. Wawatban.

Kr.e. 2160-2052. Egy ázsiai család érkezik be Egyiptomba, vagyonuk számár hátára van felrakva. (Itt valami hiba kell legyen, mert ha ázsiai, akkor nem lehet számárháton, ugyanis az ázsiaiaknak nincs szamaruk.)

Szeszosztrisz III. (Kr.e. 1870-1843) négy büntetőhadjáratra indult el dél felé, hogy elűzze az ázsiaiakat onnan és 5 év alatt minden erejével azokat igyekezett tönkretenni. Miután elfoglalta a területet, ahelyett hogy elvitte volna rabszolgaságba az emberket, inkább legyilkoltatta őket. Azonban mikor Szeszosztrisz meghalt, a núbiaiak megkapták ellenszolgáltatásukat, azaz feljöttek egészen a Deltáig és elfoglalták Egyiptomot.

A núbiaiak feltétlen segítségül hívták az egyiptomiak ellen a HYKSZOSZOKAT, s mint ilyenek összeköttetésben is voltak egymással és már előbb megpróbálták Szeszosztrisz I. és II.-t ki dobni a királyságból, ami nem sikerült.

(Amikor a Szumérből való menekülés olyan arányokat öltött, hogy a szittyák látva a maguk körében történő színesedést és a Szumériában történő faji erőszakoskodást a szemiták által, a BEÉRKEZŐKNEK A VALLÁSUKRA ALAPÍTOTT ER-

KÖLCSTELEN ÉLETFELFOGÁSÁT A PAPNŐI RENDSZERREL, MELYET ŐK, A TERMÉSZET EGYENES GONDOLKODÁSÚ FIAI NEM TUDTAK ÁTVENNI, elhatározták, hogy új letelepedési helyet keresnek. Azért készültek fel hatalmas hadsereggel, hogy a keverteket visszahelyezzék Kisázsiaiba mint ütközőpontot.)

„Herodotus 4. könyv.” Keveredés elleni intézkedés (görögösödés elleni intézkedés).

Kr.e. 2800-ban a magyar és a kun elindult és beérkezett a későbbi Nubiának nevezett területre, de a második vízéséshez a kunok kerültek, mert az első vízésésnél a székelyek voltak, s a negyedik és ötödik vízésés körül telepedett le a MAGYAR (madyoi) népcsoport. A székelyek mint olyan, nem volt harcos és a kun sem. A harcos a MAGYAR (madyoi) NÉPCSOPORT VOLT. De Kr.e. 2800 körül még a Nilus alsófolyásánál egyáltalán nem volt mezőgazdasági élet. Mezőgazdasági élet csak az első vízéséstől délre volt, amit a Szumériából jött székelyek alapítottak meg. A mai ásatások megállapítják, hogy 3000 előtt semmilyen mezőgazdasági élet Theba és Memphis között még nem volt, tehát csak az első vízéséstől délre létezett földművelés. Majd később az egyes népcsoportok, akik északon voltak, rájöttek, hogy délen él egy nép, s hogy azok jóval előrehaladottabban élnek mint ők, lejártak rabolni, később még többet raboltak, míg a székelyek feladták a földművelést és ELMENTEK A FÁRAÓKNAK DOLGOZNI. EZEKBŐL LETTEK A PIRAMISÉPÍTŐK.

Szeszosztrisz I. II. és III. alatt már szabályszerű hadjáratot indítottak a déliek ellen. Kr.e. 2000 után egy új dinasztia jött fel, a 12. dinasztia, mely a fővárost észak felé vitte LISZTHEZ. Ez a dinasztia erődtítéseket épített Núbia határán, ami minden kétségbevonás nélkül védelmi határvonalnak készült déle ellen. Ezt a határvonalat 8 év alatt építették III. Szeszosztrisz uralkodása alatt abból a célból, hogy megakadályozzák a núbiaiakat, hogy észak felé jöjjenek akár csónakon, állattal, vagy bármely más

módon — kivéve üzlet szempontjából vagy vásárra — ÜGYLAT-SZIK DÉLTŐL MOST MÁR FÉLTEK.

A núbiai magyar csoport ezt már nem nézte jó szemmel. támadták a fáraókat, ami azt jelentette, hogy ellen tudtak állni (t.i. a magyar a mongol keveredés által harciasabb természetű). Mikor már nagyon sok volt a háborgatás, a magyar csoport követeket küldött a SZITTYA FŐCSOPORTNAK, aki India közepén, DÁCIÁBAN volt — ezek voltak a DÁKOK — kik a szittyia főcsoportnak voltak a vezetői. Ugyanakkor már Kr.e. 3100-2230-ig a városállamok közötti harc Szumériában oly nagy méreteket öltött, hogy onnan is rengetegen visszavándoroltak, sőt mi több. az egész székelység, miután már a harmadik dinasztia is kialakult. akkorra már ALIG VOLT SZUMÉR NÉP — így nevezve — hanem CSAK SZEMITÁK VOLTAK.

Hykszosz azt jelenti, hogy északi barbár népek uralkodói. vezetői. Megérkeztek a hykszoszok a Deltához és Kr.e. 1730-tól uralták Egyiptomot. EZEK NEM GYILKOLTAK LE SENKIT, HANEM IGYEKEZTEK FELÉPÍTENI, MEGJAVÍTANI A MŰVÉSZETET, IGYEKEZTEK EGYIPTOMOT MEGTARTANI ABBAN A FORMÁJÁBAN, AMILYENBEN VOLT. ITT IS KITŰNIK A SZITTYA LELKISÉG. A hykszoszok 150 évig uralkodtak Egyiptomban.

A HYKSZOSZOK ÁZSIAI PÁSZTORNÉPEK VEZETŐI. De hogy jobban megjelöljék őket, még felvésték hogy SKYTA. EZ AZ AZ IDŐ, amitől kezdve tulajdonképpen a NILUS KÖZÉPSŐ ÉS DÉLI RÉSZÉN CSATORNAZÁSI RENDSZER ALAPJÁN KIÉPÜLT A MEZŐGAZDASÁGI ÉLET. Semmilyen elfoglalási vagy letelepedési szándékuk nem volt a Nilus völgyében, miután az már másfajta néppel volt elfoglalva.

KEVEREDNI NEM AKARTAK. Két okuk is volt, ami miatt a magyar-szittyák a Deltában voltak: első ok a LETELEPÉDÉSI HELY KERESÉSE A NÚBIAI MAGYAR (MADYOI)

CSOPORT AJÁNLATA ALAPJÁN; második Kr.e. 2600-ban a núbiai magyar népcsoport segítség-, illetve TANÁCSKÉRESE A JAMIAK ÉS WAWATTIAK ÜGYÉBEN, akiket az akkori fáraók Kr.e. 3000-től kezdve gyakran kiraboltak, elhurcoltak. IGEN ROSSZUL KEZELTEK ŐKET. Kr.e. 2600-tól. Majd ezek feladva mindent, elmentek dolgozni a fáraóknak, azok voltak a piramisépítők. A SZITTYÁKNÁL AZ VOLT A CÉL, hogy ha a mai Afrikának nevezett további területen letelepedési hely van, akkor EZEKET MAGUKKAL VISZIK.

A szittyák miután megérkeztek Kr.e. 1730-ban, a DELTÁBAN ALAPÍTOTTÁK MEG FŐVÁROSUKAT, AVART. Igyekeztek jobb életet beállítani az egész egyiptomi területen. EMERY írja könyvének 169. oldalán, hogy King Kamossze, kinek egyik vezére lement Kuss földre, onnan írt egy levelet Kamosszénak, hogy „... a KUSSOK CSENDESEK, A HYKSZOSZOK RENDESEK, egész csend van Egyiptomban.” Erre mondta Kamossze, hogy „... ÉN NEM TUDOM MIT CSINÁLJAK, MERT A HYKSZOSZ KIRÁLYOK AVARBAN VANNAK (Tamis) és a másik, A KUSSOK DÉLEN. Az ázsiaiakkal és a núbiaiakkal nem tudom hogy mit csináljak, mert ÉN NEM TUDOK ELMENNI MEMPHISBE. Majd elfogom ezeket a szettyukat (szittyia), “A NAME FOR THE HYKSOS”. Az az elképzelésem, hogy megszabadítsam Egyiptomot az ázsiaiaktól...” Ebből világosan látszik, hogy a hykszoszok szittyák voltak, illetve a szettyu szittyát jelent. EZ AZ ÍRÁS EGY NAGYKÉPŰ HENCEGÉS, MERT HA A SZITTYÁK NEM A FAJI ELKÉPZELÉSÜK ALAPJÁN INTÉZKEDTEK VOLNA, AKKOR EGYIPTOM MINT OLYAN, MEGSZÜNT VOLNA.

Az egyiptomiak megtanulták a magyar szittyia uralkodás alatt a ló használatát. Akkor láttak lovat első alkalommal. A Nilus völgyi ásatásoknál most, a templomokat felvitték magasabb helyre, így látták hogy az első ló ott lett eltemetve. Az egyik erődítés alatt, egy lovas temetkezés volt. Tehát a lovak megjelentek. A nilusvölgyiek megtanulták, hogy tulajdonképpen

mire is lehet használni a lovat. Itt van egy példa a történelem előtti kődolgozásra, amely egy tör, de a tör fogantyúja az érdekesség, amely faragott elefántesont, amit találtak a Gerzeán Egyiptomban.

Egyik oldalán a hős legyőz egy oroszánt, amely hasonlít a szumériai állatok királyára, a „Gilgamesben”. A másik oldal egy vízharc csónakokkal, amely hasonlít a Tigris folyó mentiekre. **A KORAI KÜLFÖLDI BEHATÁS A TÖRTÉNELEM ELŐTTI EGYIPTOMRA, ÉRZÉKELTETI AZ ELŐREHALADOTTABB SUMÉRIAI MŰVELTSÉG TERJEDÉSÉT.**

A hykszoszok az első pillanattól próbálták 150 évig, mit lehet csinálni, hogy lehet segíteni, jóbarátságban lenni a nilusmenti lakosokkal, fáraókkal, benszülöttekkel s mint ahogy tudjuk, ők egyáltalán nem gorombáskodtak, hanem igyekeztek azoknak kedvükbe járni, azáltal, **MEG IS TARTOTTÁK AZ AKKORI URALKODÓKAT MINT KORMÁNYZÓT**, amit később ugyancsak a fáraók követtek, miután kivonultak a hykszoszok Egyiptomból. **A FARAÓK A NÜBIABELI KUSSOKAT, TEHÁT MAGYAROKAT TARTOTTÁK MEG MINT KORMÁNYZÓKAT.** Ez volt a helyzet, ezt csinálták, mint ahogy a magyar szittyák kezelték őket, amikor bementek Egyiptomba. Tehát ők onnan, mint szittyák, senkit el nem üldöztek, senkit nem bántottak, azonban igyekeztek átfejleszteni, hiszen ők hozták a lovat, az erős íjjakat, ők tervezték és csatornázták a Nilus deltáját, tehát a hykszoszok **CSATORNÁZTAK.** Ez azt jelenti, hogy semmiféle támadási vagy tönkretételi irányzattal nem voltak az egyiptomi nép iránt. A hykszoszoknak volt egy elképzelésük **ÚJ LETELEPEDÉSI HELYEK MEGTALÁLÁSÁRA.** Így kiküldték az u.n. **VIZINÉPEKET**, hogy ezen a nagy területen (ami Egyiptomtól nyugatra terül el) találjanak letelepedési helyet. Ezek a hajósok megérkeztek, de lassan. **KELLETT VARNI**, amíg arról **ÉRTESÍTÉST** kaptak, hogy **VAN-E LETELEPEDÉSI HELY AFRIKA KÖRÜL** valahol.

Amikor a szittyák megtudták a kiküldött hajósoktól, akik körülutazták a mai Afrikát, hogy letelepedési hely nincs a feketék miatt, így ők is kivonultak a Deltából. **AZ AKKORI VILAG LEGNAGYOBB HADSEREGÉVEL MENTEK, TEHÁT SEHOL SENKI ELLENÁLLAST NEM TUDOTT TENNI**, mert ennél nagyobb hadsereg abban az időben nem volt, hiszen látjuk, hogy Babilont is minden további nélkül ki tudták takarítani egy időre. Olyan történet nincs — habár írnak sokmindent a táblákon, de ez u.n. hencegési forma — **MERT A SZITTYA ERŐ ELLENÉBEN NEM LEHETETT MEGÁLLNI SENKINEK ÉS NEM IS PRÓBÁLTAK.**

Mint tudjuk, Abaffy a vezér elhagyta a Nilus völgyét, a Nilus deltáját miután ők ott uralkodtak több mint 150 évig. Nekik **MEGVOLT A MAGUK MAGYAR-SZITTYA LELKI BEÁLLÍTOTTSÁGUK, AMELY HARCOT, ELNYOMÁST NEM ISMERT.** Tudva és híve azt, hogy a Nap mindenkire egyformán süt, és aki megszületett annak **JOGA VAN ÉLNI**, így inkább **FELADTÁK A TERÜLETET MINT SOK MÁS HELYET IS.** Feladták az ottlevő népnek, **NEM AKARTAK ANNYIRA KEVEREDNI, HOGY ELVESZÍTSÉK A SZÍN ÉS FAJI JELLEGÜKET.**

Mint tudjuk a szittyák elképzelést, azaz mindenkinek joga van élni a Nap alatt, aki megszületett, a Nap egyformán süt mindenkire aki kinn van a Napon, tehát belátták, hogy nincs más mint lassan visszavonulni. Megpróbáltak ott betelepíteni részeket, hiszen **SOK VÁROST ÉPÍTETTEK KANAANBAN, MERT AZOKNAK A NEVEI MA IS MAGYARUL ÉRTHETŐK ÉS MAGYARUL HANGZANAK.** Ez nem azt jelenti, hogy a szittyák menekültek, vagy kiverték őket, hanem **SZÉP LASSAN IGYEKEZTEK AZT ÁTADNI AZ OTTANI NÉPEKNEK, AKIK A SZITTYÁKKAL MÁR KEVERTEK VOLTAK**, mert tudjuk más leírásokból, hogy a nilusvölgyi deltát tartották 150 évig mint uralkodók, s **mint fentebb említettem, hadseregük minden idők legnagyobbika volt. Az íjak erőssége, a bronz vagy**

vas nyílhegyek, a páncélos gyalogság melynek páncélján a más fajnak réz harci eszköze csak legörbült. Nem is említve a lovak megjelenését, ami egyszerűen megbénította az ellenséget. Emlékezzünk arra, hogy egyes népek hogyan írják le a „Kentaurok” megjelenését, akik száguldva lövik ki a nyílat, már fordulnak is és a másik lövi a nyílat, s ez így jön végtelen sorban. Ezek voltak az íjászok, a későbbi jászoknak nevezett hadi csoport, akik tartották magukat kétezer évvel későbbben is. T.i. a ló mint olyan, a szittyákkal jelent meg Kisázsiaiban. Megemlítve még a harci kocsikat, a borzasztó nagy különböző lovas egységeket.

Tutmoszisz III., amikor Hatshepshut meghalt, óriási írtási műveletet rendezett, s jött a nagy elnyomás. A kiírtási művelet csak részben sikerült, mert szüksége volt a núbiaiakra, s a NÚBIAI HERCEGEK — mert MÁR HERCEGI NEVET IS KAPTAK — bekerültek az egyiptomi szolgálatba, az egyiptomi életbe. A KIRÁLY FIA HERCEG, s mint ilyen minden tartományban volt egy herceg, AKI KÉPVISELTE A KIRÁLYT. EZEK MIND NÚBIAIAK VOLTAK, S IGEN NAGY FÉNYÜZÉSSEN ÉLTEK. TUTMOSZISZ III-NAK igen nagy kiterjedésű uralkodói területe volt, azt is mondta, hogy „én uralkodom most Ázsiában, az ázsiai ingoványtól egész a Föld szarváig”. Ezek a núbiai hercegek, akik területi kormányzók lettek, meg vannak örökítve a leírásokban, sziklabevésésekben, templomokban, ahogy hozzák be az évi adót. 6 különböző herceg jött, akiken jól látható, hogy núbiaiak. Ami nagyon érdekes a képen, hogy egy ökör húz egy szekeret, ez feltétlen ázsiai mivoltukra utal. Hoztak feldíszített teheneket, ami eddig ezen a vidéken nem volt. Hoznak drágaköveket, elkészített ékszereket, edényeket, amit mind mind Núbiában készítettek a kussoknál. Ezek a kussok által beszállított aranyak. Feketének néznek ki, azonban csak sötét bőrűek és barbár ruházatuk van. Ruházatuk párduchbőrrel van ellátva.

Berzsenyi Dániel egyik versében utal is erre:

„Csak sas nemzenek a sasok,
S Núbia párdüca nem szül gyáva nyulat...”

Tehát Núbia is és a párdücs is, úgy látszik be volt égve a magyarok lelkébe, mert másképpen 3700 év után Berzsenyi nem írta volna, hogy a magyaroknak valami közük van Núbiához, illetve a párdüchöz. Ez MEGTÖRHEDETLEN bizonyítéka annak, hogy a kussok, a szittyák magyarok feltétlen Núbiában jártak.

A magyar életben feltüntetett párdücs kacagányok ebből az időből maradtak fenn a szittyák fajú népek között, mert Núbiában félvállra vetve hordták a párdüchbőröket. Ez azonos a magyar huszárok által használt kacagánnyal félvállon hordva.

Az egyik templom falán látható bevésve Tobo Chui (Tobo a kun) nubiai herceg, aki Tutankhamunnak visz be évi adót. Arany rögök, arany gyűrűk, arany kőalakban és igen sok csomagban aranypor. Különleges munkálatok és különféle nubiai alkotások és életjelek. HUYNÁL KÍASTÁK EKVANEFER SÍRJÁT, AKI EGY KORMÁNYZÓ VOLT, látszik rajta, hogy nem egyiptomi alak. Ő volt a király szandálhordozója, székhordozója és URALKODÓJA A KÉT ORSZAGNAK. MINT ILYEN, NEHEZ LETT VOLNA MEGÁLLAPÍTANI KIVOLTAT, MÍG MEG NEM TALÁLTÁK EGY UGYANILYEN HERCEGNEK A TEMETKEZÉSI HELYÉT DEBÉRÁNÁL.

Egyiptomi neve van ugyan, Debutihotep, Tekna hercege a mai modern Szherában. Már vadászni jártak, harci szekéren mennek, kertben ülnek fák alatt, lakomáznak. Zenekaruk van! Mutat egy nagyon gazdag egyiptomi úri embert, azonban szülei neve elárulja, hogy született núbiai. Szumériától errefelé zene-szerszám minden szittyák népcsoportnál megtalálható. Be tudtak nőszülni az egyiptomi uralkodó házakba, s mint ilyenek igen nagy vezetőszerepet kaptak mindenütt. Látszik, hogy Núbiában már ekkor nagyon nagy jólétben éltek és természetesen mind összekötetésben volt azzal, hogy az ottani hercegeknek szolgáltak. Itt már találhatók egyiptominak mondott agyagmunkák, amulettak, tükrök, amik mind núbiai agyagmunkák és temetkezési anyag. Ezekben a núbiai sírokban mindenütt megtalálható egy kis kőből

faragott mása Hatshepshutnak (Hétszépség). Hatshepshut szittyalány volt. Addig, amíg az egyiptomiak jóba voltak a núbiaikkal, a nép igyekezett kiszolgálni az egyiptomiakat.

Ebben az időben jelent meg az oroszlán a templomok falán mint az erő és hatalom jelképe. Az Árpád-házi, illetve Magyar (kuss) népcsoport erő és hatalom jelképe az oroszlán. Itt jelent meg először és innen származik és került Indiába a kussok által és ma India használja mint nemzeti szimbólumot. (Egy ilyen oroszlán van Angliában az egyik múzeumban, ami Kr.e. 1380-ból származik.) Amenhotep (1416-1380) építtetett templomot, amely alapján megállapítható, hogy ebben az időben a legnagyobb jólét uralkodott Egyiptomban. Fia, Akhenaten — úgylátszik ugyancsak a szittyakultúra alapján — megalakította saját vallását, felmondott az azelőtti összes orthodox vallásnak és Tel Amarnába ment, ahol megcsinálta a maga Napkorongját és ATHONNAK NEVEZTE EL. Ő már a Napot Istenként tisztelte, A NAP FIÁNAK HIVTA MAGÁT MINT SOKAN MÁSOK, viszont az Istennel egyvonalba akarta magát emelni, s ezt is képzelte magáról.;

Ebben az időben nem volt háború. Úgylátszik a kussok meg voltak elégedve és még Akhenaten halála után Tutankhamun rendben tudta tartani a núbiaiakat, ahol kormányzósági területek voltak már ebben az időben.

Miután a hykszoszok elhagyták Egyiptomot, ezek felvonultak a mai Athén környékére, ez azt jelenti, hogy maguk a hykszoszok voltak azok, akik Akhenaten tiszteletére megépítették Athént és az Akropoliszt, mint a Napkultusz központját és felesége emlékére, aki szittyahercegnő volt.

Núbiában elkezdtek dolgozni és mint ilyen, bevezették azt, amit azelőtt már a szittyák csináltak, a kútrendszer, illetve a vödör használatát, hogy öntözni tudják a területeket. Ebben az időben méheket tartottak, datolyapálmákat ültettek és szőlőter-

mesztéssel is foglalkoztak. Ugyanaz a helyzet alakult ki mint Szumérban. Nagyon szépen fejlődött a mezőgazdaság, jó kútjaik voltak és a bányászat a legmagasabb fokára hágott.

TOKAJ NÉV ÚTJA:

Szumér, Vizinépek, Líbia, Karthagó Székely Hadsereg által. Kréta, felvonulás, Bécs (Vindobona), Gyepük (Morvaország), átvonulás a jászokhoz, Tisza felett Tokaj.

Líbiaiak mint fáraók Egyiptomban, később átvonulnak a mai Japánba, ma Kyushu. Tokai Japánban.

„ÉN A VEZÉR ABAFFY.”

„Kedves fiam, miért nem tudtad velem, hogy téged választottak meg a kussok vezetőjének, stb . . .”

A kivonulás tervszerűen, lassan, Kr.e. 1567-ben indult meg, amikor a szittyák megtudták a Vizinépek (kun-magyar csoport) jelentését Afrika körülhajózásánál tett észrevételeikről, hogy a fekete bennszülöttek miatt letelepedési hely nincsen. Még így is 350 év alatt történt meg a nagy csoportok visszavonulása északra.

A legnagyobb lökést a visszavonulásra a krétai földrengés okozta, illetve gyorsította meg, mert Kr.e. 1400-ban borzasztó megrázást kapott s mivel azt mondták, hogy úgyszólván letelepedési hely, nem akarnak keveredni a feketékkel, sem a szemitákkal, így feladták a területet.

A minoták egyik része elment a krétai mese szerint Sziciliába, az oda menekült minoták királyt megölték, de a nép maga aki vele ment az ott maradt és ez készítette elő az alapját a későbbi főnóciai letelepedési helyeknek, kereskedelmi gócpontoknak. Másik részük Lydiába ment, majd Kr.e. 1200-ban ÁTMENTEK AZ APPENINI FÉLSZIGETRE, ezek lettek az ETRUSZKOK.

Mint látjuk, a hykszoszok visszavonulása tulajdonképpen lassú átadási művelet volt, miután ottlétük alatt ők vezették az életet mint uralkodók 150 évig, vagy még tovább, t.i. a szittyá életforma alapján semmi szín alatt nem hódítási törekvéssel érkeztek oda, ami abból is látszik, mert a kivonulás ideje után Egyiptom vezetője Ámos — aki magyarul mondva Álmos lehetett — s aki lépésről lépésre követte az akkori világviszonylatban a legnagyobb haderőt, amit a szittyák páncélosai és lovasai képviseltek. Tehát az a rossz beállítás, hogy kiüldözték a szittyákat, nem helytálló és az sem, hogy a Vizinépeket kiűzték a Deltából. A Vizinépek a szittyáknak a letelepedési hely keresése érdekében a ma Afrikának nevezett földrészt körülhajózása volt a céljuk. Abban az időben még a szittyák hadserege nagyrészen Kanaánban volt. Mint látszik, ez kölcsönös megegyezéssel történt, a viszsza maradt keveredett kussokkal vezették az életet tovább Egyiptomban.

Miután Tutenkhamen meghalt, felesége Aukheznamun küldött egy levelet, melyben felkérte a hittita uralkodót, hogy miután neki több fia van, küldjön neki egyet, akiből fáraót csinálhat, s aki olyan színvonalon van mint ő és feleségül mehet hozzá. II. Ramszesz uralkodása alatt, ami Kr.e. 1304-1237 között volt, a hittitákkal kiegyezett és egész békés élet kezdődött az egész Egyiptomban. Kr.e. 1304-ben II. Ramszesz 7 templomot építtetett Nubiában, legszebb közülük Abu Simbel, ami Nubia legnagyobb alkotása. Egy évben kétszer — februárban és októberben — csupán néhány napig süt be a Nap az ajtónyíláson NAPKELTEKOR egészen a harmadik teremig, ezért HARMATSUGÁRNAK nevezik (Re-Harmachis). Most átépítették a templomot, de reméljük, hogy ugyanúgy be fog sütni a harmatos napsugár egy évben kétszer, mint azelőtt. Ezt a templomot feleségének, Nefertitinek építtette és Hattornak az Ég istennőjének ajánlotta. Ramszesz és Nefertiti együtt van kivésve és rájuk esik a Napsugár. Így akarták megmutatni, hogy soha nem fognak elválni, mindig együtt lesznek, egyedül, egymásért. Így fognak maradni még azután is, amikor már elmentek a Földről.

Kr.e. 750-ben egy nagyon érdekes és különleges család jön előtérbe, ami a kussokat egy rövid időre világhatalommá tette. Napatya környékéről jöttek és elfoglalták Amonrát és a hozzátartozó területeket. Ugyanolyan istentiszteletük volt, mint az egyiptomiaknak. **Egyiptomi ruhákban vannak, mumizálják halottaikat. Azonban egy hiba van. A halottakat nem hátrafejtve — hanem oldalfektetve, mintha aludna — temették el. Elfoglalták Egyiptomot — Beanty Khastriának a fia — Thébat Kr.e. 730-ban és Memphist egész a Deltáig, (a khastria rendszer megvan Indiában is). Ő lett Egyiptom uralkodója. Követte őket több más, ugyancsak kuss király. A kuss királyság illetve dinasztia a 25. a királylistán.**

FŐVÁROSUK NAPATYA VOLT, DE A KORONÁZAST MAGÁT MEMPHISBEN VÉGEZTÉK. Minden nagyon szépen fejlődött, nem volt harc, háború hosszú ideig. Sőt, jóerőben érezvén magukat, megint Szíria felé néztek, hogy megtámadják. Királyuk Tharka volt (Kr.e. 688.). Elhatározta, hogy meg fogja szüntetni az asszír császárságot. Felkérte Tyre uralkodóját, Szidont és a két judai királyt, hogy támadják meg az asszír-babilóniakat. Azonban ez nem ment egészen rendben, mert Eszárdon jött Tharka ellen és Memphistnél megverték. Eszárdon a kussokat kinyomta Egyiptomból. Ez nem tartott túl sokáig, mert Eszárdon meghalt, Tharka pedig visszajött. Tharkának sem volt azonban hosszú ideje a győzelem után, mert Asszirbanipál — a legnagyobb király Asszíriában — Tharka ellen fordult és Tharka fia, Tanitomin sajnos nem tudta megállni a helyét, így Kr.e. 656-ban Asszirbanipál bevonult és elfoglalta Thébest, utána Napatyát. A kussok 100 éves uralkodása végetért.

Amonray, Napatya megmaradt. Tanitomin nem jött ki többet, hanem délen élte saját külön életét. A temetkezésekből megállapítható, hogy ezek nem voltak egyiptomiak, mert oldalra fektették mumiáikat, mintha csak aludnának. A kuss piramidok hegyesebbek, vékonyabbak, keskenyebbek voltak. Velük temették el a lovakat, szekereket, az összes ezüst felszereléssel együtt.

Ez barbár kuss szokás. Azonban ezek még mindig úgy hívták magukat, hogy Felső és Alsó egyiptomi királyok. Ez az ötödik és hatodik vizesések között volt és nem a Delta felé.

Ugy látszik későbbben jött egy új csoport, a meroe. A meroek elég jól éltek egész Kr.e. II. században és igen sok írás maradt fenn, ami már nem meroe, hanem Korsiv Lineár Kép. Ez egy könnyebb írási forma. A meroeti írásokat lehet ugyan olvasni, de az írások értelmét még nem tudták megfejteni, mert nincs egyáltalán összeköttetésben semmilyen modern afrikai nyelvvel. Nincs két egyforma nyelvű leírású tábla, melyből meg lehetne oldani ennek a népnek az írását. (Meg lehetne ugyan érteni, ha jobban átnéznénk és próbálnánk megfejteni az u.n. magyar, vagy székely betűk alapján. Kibetűznénk, hogy mi is az amit keresünk, és ezeknek a betűknek alapján le tudnánk fordítani.)

A meroe nép az, aki Líbiából jött, Líbiában mint tudjuk, a karthagóiak, ill. föníciaiak telepedtek le. De ott már jóval előbb a vizinépek egy része volt letelepedve Kr.e. 1200-ban, mert ott van többek között egy néhány magyar folyó, magyar értelem és olvasás alapján. Ott található ugyancsak az a szőlőtermelő vidék, amit Tokajnak hívnak. A görögök szerint ezeket már nem kussoknak, hanem meroenek hívták. Azt mondták, hogy ott van egy város, Meroe, tehát arról nevezik el az ott lakó népet, viszont a régebbi időkben úgy mondták, hogy Kuss dinasztia, azaz Nap-
atya.

Mikor a kussokat, illetve Tharkát és Tanitomint Asszirbanipál lenyomta délre, elhatározták, hogy nem érdemes tovább maradni, illetve letelepedni. A termés nem volt jó, a vidék szárazabb és szegényebb lett. Elhatározták, hogy elhagyják Nubiát. 680 után egyik része már elment kelet felé. (Később bevonultak valami fekete népek Szudán felől.) Sok, általunk ismert névből, mint pl. Szabadka, Karuly (Károly), Liszt, Báthory stb., ezek egyiptomi kultúrával mentek el észak felé, amit tulajdonképpen maguk a kussok csináltak. (SZABADKA egyik kuss uralkodó volt Egyip-

tomban, ugyancsak egy magyarországi városnév.) Szabadka után fiatalabb öccse követte, akit THARKÁNAK hívnak. Szabadka meghalt Kr.e. 690-ben. Tharka segítette a judaikat Szenaker ellen, Kr.e. 701-ben. Szenaker 686-ban, Eszárdon 671-ben halt meg. Az asszírok Pandamannénak hívják Tanitomint, aki Tharka nővérének volt a fia. Tanitomin visszament és ott élt Nubiában.

A szittyák ugyanúgy, (mint ahogy a vizinépek az Afrika körüli útján a Nilus delta felé, a közbenlévő népfeleslegből egy-egy csoportot elhelyezett Afrika északi részein, ezekből lettek később a föníciai kereskedelmi telepek). Ugyanez történt a szittyá kivonulás további folyamán, hogy a szittyá fővezérség, amely Myceneában volt, abból is kiválasztották a már keveredetteket, és abból lettek a spártaiak. T.i. a spártaiaknál, illetve a Peloponneszoszon ma is találhatunk magyar szavakat, amit a mindennapi életben a ma ott élő görögök használnak.

Amint látjuk, a szittyák bevonulása Kisázsiaiba megtette kötelességét saját leszármazottaival szemben. Igyekeztek kitakarítani Szumért, igyekeztek valahogy rendbeszedni a Kuss Földet és annak utódait, a meroekat. Igyekeztek visszatartani a szemita terjeszkedést, ami sikerült is — Kr.e. 1732. a Babilonba való helyezést a kaszitáknak, annak megegyeszer való kitisztítását Kr. e. 1595. hittiták által — hogy biztosítsák a kaszitáknak az élet tovább folytatását. Tehát nagyon megtörték a szemiták előrehaladásának vonalát. Amikor már nem lehetett sehogysem ezt véglegesíteni, mert a szemiták visszakerültek Babilon trónjára, akkor a médek és a perzsák elfoglalták a várost. Kr.e. 612-ben az utolsó legészakibb szemita települést, Ninivét is feloszlatták, illetve a várost tönkretették. Tehát rokonaival szembeni kötelességét megtette, hogy az asszír-babiloni élve való kínzási folyamatot, illetve büntetéseket és gyilkosságokat megakadályozzák, hogy emberi életet folytathassanak. Az utolsó pontot azzal tették rá, amikor Ninivét megszüntették. Kötelességüknek eleget tettek, addig a fókig, amíg lelki beállítottságuknak megfelelő volt, hogy igyekezzenek nem bántani senkit, mert mindenkinek egyformán joga

van az élethez. Hogy későbbben hogyan alakultak ki egyes csoportok akik pl. Kisázsiaiban voltak, azok megalapították a pártos csoportokat majdnem az Indus völgyéig és a pártosok éltek ott elég hosszú ideig, úgy hogy maguk a szittyák, nem mondhatjuk, hogy nem tettek meg mindent arra, hogy az élet rendesebben menjen. Hogy mégsem sikerült teljes egészében, az azt jelenti, hogy **NEM VOLTAK ASSZÍR-BABILONI TERMÉSZETTEL ELLÁTVA, MŰVELTSÉG ÉS EMBERIESSÉG SZEMPONTJÁBÓL MAGASABB FOKON ÁLLTAK, MINT A SZEMITÁK.**

Ezt Herodotus is megállapítja, amikor azt írja, hogy Hammurabi egy becsületes és okos ember volt, és nagy uralkodó, azonban **LOVAGIASSÁG ÉS EMBERIESSÉG** szempontjából nem állítható egyvonalba a **MYCENEÁSOKKAL** és **HITTITÁKKAL**, akik tudjuk, a szittyák **FŐVEZÉRSÉG VOLT** és akik **KATONÁK VOLTAK**, de **LOVAGIAS, EMBERSÉGES** érzelmekkel ellátva.

A pártosok egyrésze elhagyta a Pártos birodalmat, később említve van Indiában Palava név alatt. Pártos (palava) megjelent ezeknek egy-egy része Indiában mint a szittyák keverék, inkább szittyák ága, egyes személyei, vagy csoportjai, mégis bevonultak Indiába, illetve visszavonultak a saját fajukhoz. T.i. volt palava király is és úgylátszik, hogy ott maradtak Indiában, mert azokat később is említik.

Hogy a szemita terjeszkedés nem szakadt meg teljesen az látható abból, hogy Ninive elpusztítása után az a nép bevonult a később Galatának nevezett területre, ahol közel a Kaukázushoz volt Ibéria nevű város is. Már Kr.e. 600 után ők is levonultak a Tauruszhoz a Földközi tenger mellé (nem bírták a médeknek a felettük való uralmát, akik mint helytartók működtek, a perzsáknak.) Követték a későbbben etruszoknak nevezett csoportot. A Pó felett mentek be az Appenini félszigetre, ott már galatai galloknak hívják őket.

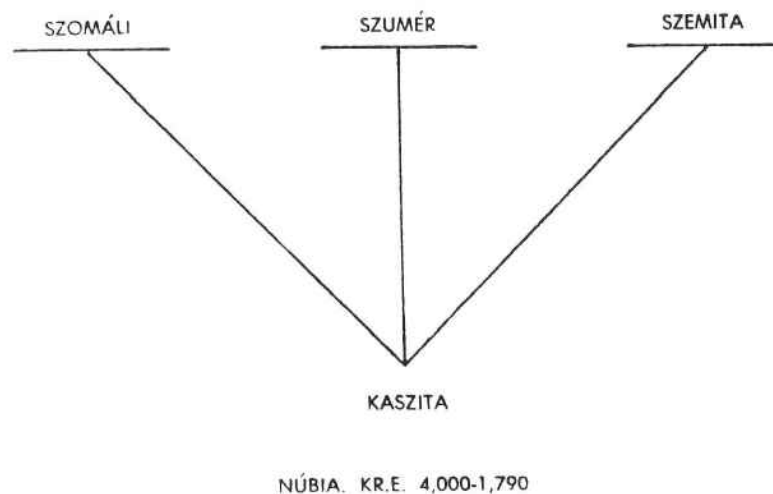
A gallok támadták többször az etruszokat, majd a rómaiakat is támadták, lementek egészen Rómaig, megerősödtek a rómaiak és a gallokat áttették a Rhone vidékére, a mai Franciaország területére. Ezért hívják azt a területet később Galliának, mert a gallokat oda tették át, onnan jártak be rabolni római területekre. Igyekeztek a rómaiak elfoglalni ezt a területet is, hogy ne kapjanak támadásokat a galloktól.

Mycenea, Kréta, Kanaán, Fönícia, Etrúria, Egyiptom, de **főleg Núbia a magyarság ott-létét, tartózkodását a legnyilvánvalóbban kimutatja.** Az ottani uralkodók és városok nevei. A **MAGYAR CSOPORT** (Madyoi) a **párduc kacagánnyal, bal vállon hordva**, amit az utóbbi időkig, úgy a **TESTŐRSEG** mint **HUSZARSÁG** hordott **MAGYARORSZÁG** területén a tarsollyal együtt, ami a régi élelmiszer tarisznyának felel meg.

Az **OROSZLÁN MINT A HATALOM ÉS ERŐ JELVÉNYE**, amelyet magukkal vittek **SZUMÉRON ÉS NÚBIÁN KERESZTÜL INDIÁBA**, ahol az előbbi Susa-i uralkodó fia **GUATAMA BUDA** is használt, mint a **SZÉKELYEK OROZSLÁNJA**. Ugyancsak **ÁSHÓKA** és a lankai **TISZA** is használta, mint **FELSÉGJELVÉNYT**. Az **INDIAI KUSS** birodalom **URALKODÓI**, mint **KANISKA, TOMORI, HARSA, BÓJAI** ezen személyeken keresztül **ÁRPÁDDAL** beérkezett a **KÁRPÁT-ME-DENCÉBE**.

ÁRPÁD oroszlanos **CIMERÉN** az **OROSZLÁN** jobb oldalán lévő **NÉGY VÁGÁS** (a ma Delhiben levő **NÉGYOROSZLANOS OSZLOPOT HELYETTESÍTI**, amit az Indiából való kivonulásukkor ott hagytak), amely **JELKÉPEZI A VILÁG NÉGY TÁJA FELÉ MUTATÓ HATALMUKAT**. A Delhiben felállított úgynevezett „Áshóka emlékoszlop” amit Putnából vittek oda, mint indiai nemzeti szimbólumot. Az minden indiai állami papíron fel van tüntetve, de **EZ TISZTA MAGYAR SZIMBÓLUM**.

Érdekes mozgási vonalra jövünk rá pl. egyik fajta falfestmény által, amely több helyen, vagyis távoleső országokban ugyanaz a formájú festés van. Krétán vörös festékekkel festett emberi alak került elő. Épp olyan, amilyen az etruszkoknak volt. A mai Olaszországban, vagy éppolyan, mint amilyen Keptilukban van Egyiptomban. Szemük sötét és mandula formájú. Ez feltétlen keleti származásra vall. Kr.e. 1379. Akhenaten uralkodása alatt úgylátszik a krétaiak a földrengés után (ami 1400-ban történt). áttelepültek Egyiptomba. T.i. ugyanaz a formájú festmény található ott is a falakon.

KRÉTA

Krétáról beszélve, ami a Földközi tengerben a keleti oldalon fekszik, az egész úgy néz ki egy pillanatra, mintha ott lett volna a műveltség kezdeti alapja, amely beillene talán az Édenkert meséjébe. Azonban ismerve az előzményeket, rájövünk, hogy nem ott kezdődött és nem onnan kezdett terjedni a műveltség. Oda az ember be kellett hogy vonuljon, nem onnan kijöjjön.

A második évezred kezdetén Kr.e. egy teljesen békés fejlődés állott be. Most kezdődik az első minoán cserép és agyag munka a festéseken és mintákon feltétlen jobb formák látszanak. Más ilyen cserépmunkákon látszik az összeköttetés, ami a Cikládik szigetekről jön. A Kamaresz (Kamarás) barlangokban találtak nagyon szép símára kidolgozott agyag munkákat.

Krétán van egy folyó, minek neve Platános, azonban Kréta szigete ma is platános.

A minoánok tudjuk, hogy nagy építkezésbe kezdtek, egy olyanszerű építkezésbe, amely csak a későbbi időben alakult ki, és alakulhatott ki ott, amikor már az u.n. szumér, egyiptomi, indusvölgyi civilizáció már megvolt. A régebbi barlang festményekről látjuk, ami kb. 20.000 évvel Kr.e. lett festve, de lehet, hogy még 100.000 évvel azelőtt is, hogy az ember vadászott, mert az emberiség nagyon lassan alakult oda, ahol tart ma. Tudjuk, hogy volt majomember, félember, háromnegyedes ember, vadember,

ami lehet hogy sok ezer, de lehet hogy egy millió év is eltelt, mikor elkezdődött az emberiség mint olyan, s annak élete.

Mi már tudjuk az előbbi kialakulásokat a Földközi tenger környékén. Tudjuk, hogy a műveltség ami az ásatások alapján kimutatható, Kr.e. 3000 évvel még nem volt csak vadászó, halászó, gyűjtögető nép Kréta szigetén is. Mint ilyen, későbbi időkben kapott egy másfajta népet, ami szintén kimutatható az ásatások alapján. Az életforma megváltozott, mert már mezőgazdasági alapon intézték a magtermelést. Idegenfajú nép keveredett az őslakosságba. Ez az őslakosság aztán beolvadt, mert hiszen a sziget nem túl nagy. De ahogy megérkezett az első idegen faj, már az egész a Bronz korszakot veti fel.

Itt nem volt semmi más mint az, hogy kívülről kellett behozni, mert ezek sötétbőrű fehérek voltak, nem tiszta fehérek. Az lehet hogy a napsütéstől, de lehetett már az előző keveredésük folytán is.

A civilizációt hivatalosan Kr.e. 5500-tól kezdjük, Sir Leonard Woolley megállapítása szerint a Tigris és Eufrátesznél, illetve néhányezer évvel korábban, ha figyelembe vesszük Eridu létezését Szumérban és ERIkameDU létezését a Karevi folyó felett Indiában, amely nemcsak mint nagyforgalmú kikötő, de mint hajóépítő telep is működött. Itt a kis csónaktól a 700 embert befogadó hajóig készültek vízijárművek, amelyet a magyarok készítettek, akik ezen a területen laktak ezredévekkel azelőtt, miután Észak Indiából elváltak a főcsoporttól.

Krétáról és a minoánokról beszélve feltétlen meg kell említenünk a myceneásokat, Kr.e. 1700 után. Legnagyobb pártfogójuk voltak, az új paloták építését megkezdték és kifejlődött az a civilizáció, amely a legragyogóbb abban az időben az egész Földön. Ebbe bele kell érteni természetesen Kr.e. 1700 után a szittyá népcsoportokat is, akik a főcsoporttal beérkeztek Kisázsia és a Balkánra ezzel egyidőben. A főcsoport megállt Mycene-

ában, mint vezetőség, de a nép levonult egész a Nilus deltájáig, új települési hely keresése céljából, mert már nagyon keveredett a Szumériából elmenekült szumériaikkal, akik bevonultak Indiába. A főcsoport vezetői már látták, hogy a keveredés miatt feltétlen el kell hagyni Indiát. Ebbe bele kell érteni a szittyá lelki és faji beállítottságát, amely szerint nem voltak hajlandók keveredni más színű emberekkel. Azt hitték, hogy a mellettük levő földrész üresen áll, oda le lehet telepedni, ez a mai Afrika. Hogy hogyan alakult ki, azt némileg már tudjuk, de először beszéljünk magáról Krétáról.

A Kréta-szigeti kultúra Kr.e. 3000 után alakult ki, amikor a szumériai menekültek bementek Krétára, Szárgon miatt és így ott fellendült az élet. Már nem volt többet az a kőkorszakbeli, neolitikus élet, amely az egyszerű, nap-nap után való életet határozta meg. Már volt bizonyos magtermelés és kulturális élet. Azonban az igazi fellendülés akkor kezdődött, amikor a hykszoszok a Deltánál megjelentek és már volt összeköttetésük Egyiptommal. Az avarok egy része is áttelepült Krétára, ahol egy bizonyos nagyvonalú, uralkodói élet kezdődött.

Ezt mind bizonyítja a palotaházak építése Krétán. Ez ugyan annak a népnek a munkája és elképzelése alapján történt, amely már visszavonult Szumér földről a szemita hatásra. Ezen menekültek csoportja építette ki Krétát, a később elnevezett Minoán név alatt. Majd a hykszosz csoporttal, akik tudjuk, hogy szittyák voltak, hiszen vezetőjét — ahogy fel van tüntetve a hieroglifákon Egyiptomban — Abaffynak hívták.

Hogy beállítsuk először is időben és térségben, Krétán Kr.e. 3000 előtt csak szedegető, gyűjtögető, vadászó-halászó nép lakott. A szumériai városállamok közötti harc megkezdődött Kr.e. 3100-ban, tehát 3000 után megkezdődött a menekülés, amely úgylát-szik a felsőbb réteg egy részét kergette ki, egyik részből már az elején a harcoknak Szumériából. Azok Kanaánba érve egy részük ott maradt, másik részük elment Krétára. Ez az a nép, amely

mint új nép beérkezett Krétára a bronz korszak kezdetén, hozva magával a földművelést. Ők már a szumériai kultúrával érkező gyönyörű épületeket készítették és a megállapítások szerint szép élet folyt, alapjuk megvolt rá még Szumérből. A nyugatra menekülőkben nagyobb volt a szemita keveredés.

Kr.e. 1600-ban már volt földrengés Krétán, úgylátszik a házakat azonban átépítették, 1550-ben még egy földrengés rázta meg a szigetet, még akkor is felépítették, újraépítették házaikat. Ebben feltétlen az Avarban levő hykszoszok, szittyák közreműködtek, hiszen nekik kellett egy bizonyos u.n. szórakozási hely amíg vártak a vízínépek beérkezésére, mert nem tudták teljesen elfogadni a feketét, azaz a keveredés folyamán előállott tényeket. Nem lehetett beépíteni az egyéni és testi átváltozás mozzanataira, ami nem volt ajánlatos az egész fehér faj szempontjából. Ők tudták, hogy nem tudják megváltoztatni a természeti folyamatot, hogy inkább szőke legyen mint fekete, tehát fel kellett adni. Ezek az avari szittyák, akik később onnan kivonulva telepedtek le Athénben, amit ők építettek ki azzá, ami még ma is látható.

Ránknézve, MAGYAROKRA ÉRDEKES, amit Krétán találtak, ahol egy festmény volt a falon, melyen vörös festékekkel festett emberi alak látható. Éppen olyan, mint amilyen az ETRUSZKOKNAK van, vagy éppen olyan, amilyen KEPTIUKBAN van, EGYIPTOMBAN. SZEME SÖTÉT ÉS MANDULA FORMÁJÚ. Ez azt jelenti, hogy FELTÉTLEN KELETI SZARMAZASÚ. Ugyanazon a képen látható egy madár, mely páva fejdísszel van feltüntetve. Úgylátszik, hogy páva is volt ott, ami azt jelenti, hogy a PÁVÁT ők hozták magukkal annakidején INDIABÓL. Ez mind mind arra vall, hogy az ottani LAKOSSÁG FELTÉTLEN KELET AZSIAHOZ TARTOZÓ NÉP VOLT.

Az igazi kulturfejlődés megindulása Kréta szigetén Kr.e. 1600-tól számítható. Ugyancsak ebben az időben látszik a gyűrűkön, pecsétgyűrűkön jel és írás és MEGJELENNEK A HAJÓ FORMÁK. FELTÉTLEN NYELVI KÖZÖSSÉGBEN VOLTAK

EGYMÁSSAL. Látszott az újabb anatóliai bevándorlás Mycenéba és Krétán. A MYCENEASOK ÉS A MINOANOK EGY NYELVET BESZÉLTEK, EZ MEGÁLLAPÍTOTT TÉNY.

Abban az időben úgy képzelték, hogy a Föld egy lapos terület és az óceánok után csak lecsorog a víz a semmibe. ABBAN AZ IDŐBEN A NAP TISZTELETE VOLT talán az egész Földön a legnagyobb, de FŐLEG A SZITTYÁK KÖZÖTT ÉS SZUMÉRIÁBAN, hiszen a ZIGURATOT ÉPÍTETTEK — A ZIG ZAG URÁT — TEHÁT A VILLÁM URA OTT LAKOTT BENN, akinek bizonyos áldozatokat mutattak be, természetesen papi elképzelés alapján. Úgy gondolták, hogy amennyiben a Nap Keleten kél és Nyugaton nyugszik, az éjjelt a Föld alatt teszi meg visszafelé, hogy másnap reggel Keleten felkeljen újra. Úgy hívták, hogy ÚTNAPISTEN. A Nap útja, a NAPISTEN ÚTJA, Nyugatról Kelet felé a Föld alatt történik. Miután a tűzhányó az Ida hegyen működött, csináltak belőle egy olyanszerű vallást, hogy megszületett Zeus, a villámok és a Nap ura. Ez egy bizonyos mormogást idézett elő, mikor a tűzhányó kisebb-nagyobb mértékben dolgozott. Elhihető amit láttak, hogy a villámok cikáznak a hegyek felett, ami NEM LEHET MÁS, MINT A NAP ÚTJA VISSZAFELÉ. A MORMOGÁST, amit a Föld kiadott, AZONOSÍTOTTÁK A BIKÁ BÖMBÖLÉSEVEL, morgásával. Akkor már Egyiptomban a bika kultusz létezett. A BIKAKULTUSZ MÁR MISZTIKUS, MÁR NEM TERMÉSZETES ÉS NEM TUD BEILLESZKEDNI A SZITTYA ÉLET VONALÁBA. A minoánok a szumériai keveredésből kerültek be, ők építették ki a minoánoknak a meglévő, vagyis kimutatható kultúráját.

CSINÁLTAK EGY BIKAKULTUSZT, azt hitték, hogy az majd lecsillapítja haragját a Napnak. A BIKAKULTUSZ GYÖNYÖRŰ, TALÁN A LEGGYÖNYÖRŰBB ARTISTA MUTATVÁNYOK EGYIKE LETT, amely nem szabályszerűen áldozat volt csak hogy a bikát megöljék, hanem a bikával való összedolgozás, tehát játék, amelyben ki akarták mutatni közeledésüket a

Napisten felé, hogy ők játszanak a bikával együtt és nem bántják. Bizonyára volt olyan bika is, amely alkalmas volt arra, hogy áldozatot mutassanak be általa, de a MÁR BETANÍTOTT BIKÁKAT NEM ÖLTÉK MEG. AHHOZ RENGETEG IDŐ KELLETT, HOGY EGY BIKÁT BETANÍTSANAK.

KI KELLETT KÉPEZNI AKROBATIKÁT VÉGZŐ EMBEREKET, GYEREKEKET, AKIK KÖNNYŰEK ÉS RUGALMASAK VOLTAK ÉS EZ A MUTATVÁNY MENT IS GYÖNYÖRŰEN. (Ennek a korcs formáját ma is folytatják Dél-Franciaországban. De Franciaországban teheneket használnak, ami szalad körbe kötélén vezetve és az akrobata maga csak annyit tesz, hogy mikor a tehén közel ér hozzá, akkor ő felugrik a levegőbe és a tehén csak elszalad alatta.) **A minoánok artistájának a bika hátára kellett kerülni szaltóval, a bika fejének felszegése által vett lendülettel, amellyel később a bika hátáról ugyancsak szaltóval le kellett ugorjon. Minél tovább maradt a bika hátán, annál jobb volt a mutatvány és dicsősége az artistának, akit a trónteremben megkoronáztak, illetve jelvényeket kapott.**

Tehát EZEKEN EGÉSZ AKROBATIKUS, CIRKUSZSZERŰ MUTATVÁNY ALAKULT KI, ami aztán az áldozat bemutatásához is szükséges volt, illetve egész jól jött. De úgylátszik, hogy a Napistennek áldozzanak az nem hozta meg a kellő eredményt, mert amikor a Thera felrobbant, az annyira megrázta a szigetet, hogy minden összeomlott és el kellett azt hagyni, mert látták, hogy a természet ereje ellen nem tudnak mitsem tenni.

Van egy érdekes mese arról, hogy tulajdonképpen kik is voltak a krétaiak, de az egyáltalán nem fedi a valóságot, legfeljebb csak némileg, mert ne felejtsük el, hogy azt a görögök írták. Minosz maga a király, Európának volt a fia, aki viszont egy kanaáni nimfának — illetve ő azt mondja hogy föníciai nimfának — (de ez görög állítás, nem jó), tehát tengeri lakónak volt a gyereke. Zeusz a föníciai nimfát elcsábította és így született a minoán király. Ezzel meg van oldva, hogy a krétaiak kiknek a leszármazot-

tai. A krétaiak EURÓPA FIAI ÉS SZUMÉR KEVEREDESBŐL ALAKULTAK KI. Ezt a NIMFÁT EURÓPÁNAK HÍVTÁK, kinek 3 fia született: Minosz, Radamantusz és Sarpedon. Minosz maga az, aki a krétai király lett, Radamantusz az, aki Myceneában uralkodott, Sarpedon pedig Kisázsia ment, abból lettek a lydaiak.

A görögöknek az a beállítása, hogy a FÖNÍCIAI NIMFÁT ELCSÁBITOTTA ZEUSZ, teljesen alaptalan, HELYTELEN, mert időben ez nem történhetett meg, t. i. mikor Thera felrobbant Kr.e. 1400-ban, A FÖLDRENGÉS KNOSZOSZT IS ELPUSZTITOTTA ugyanabban az időben. DE Kr.e. 1400-ban FÖNÍCIAI MÉG NEM VOLT, mert a VIZINÉPEK voltak azok, akik bevonultak Kanaánba FILISZTEUS NÉV ALATT, keveredve az ott lakó Szumériából menekültekkel, ők lettek a később elnevezett FÖNÍCIAIAK. Azonban a FÖNÍCIAI ELNEVEZÉST majd csak Kr.e. 800 UTÁN TETTKÉ ÉS TEHETTKÉ MEG A DÖR GÖRÖGÖK, mert azelőtt ők — tehát Kr.e. 1400-ban — még nem léteztek a környéken csak majd Kr.e. 1200 után, amikor a szittyák kivonultak Kisáziából a Boszporuszon át, miután Tróját lerombolták. A MYCENEÁSOK KIVONULTAK, mert ők voltak Trója lerombolói, AZUTÁN JÖHETTKÉ BE LASSAN A DÖROK, AKIK ATHÉN, THÉBA, STB. VÁROSOKBA MÉG NEM MENTÉK BE, NEM MEHETTKÉ BE, mert azokban a városokban a myceneások kivonulása után SZUMÉRIÁBÓL ÉS A MÉG VISSZAMARADÓ KRÉTÁBÓL VALÓ SZEMÉLYEK ALKOTTÁK VÁROSÁLLAMOKAT: ATHÉNT, THÉBÁT, DELPHIT ÉS MÁSOKAT. Tehát a nimfa föníciai elnevezése és Zeusz vele való házassága nem helytálló. A GÖRÖGÖK NEMZETÉNEK FELÉPÍTÉSE CÉLJÁBÓL HOMÉR EZT CSAK KITALÁLTA.

Homér beállítása egy érdekességet mutat, mert a föníciai nimfát Európának hívták. Ezzel azt állapítja meg, hogy tulajdonképpen a szittyáknak a lánya, mert ha azok Szumérből is menekültek, akkor is a szittyá fajhoz tartozók voltak, mert Szuméria

megalkotói a székelők voltak, tehát szittyafajúak, európaiak, mert a szittyák a Kárpát-medencéből indultak el 20–30.000 évvel ezelőtt. Mint ilyen, feltétlen elismerte, hogy a Krétán lakó egyének az európai fajhoz tartoznak. Amikor azt mondja, hogy főníciai nimfa, akkor azt gondolja, hogy egy főníciai nő az, aki keveredett már, de európai és az a bennlakó nép által megalapított Zeust mint társát, elcsábítóját állítja be, tehát képzeletbeli nagyságot, istenséget, amely párosult Európával, tehát a szittyá fajjal, hogy megalkossa a tulajdonképpen minotákat, illetve krétaiakat. Ez egy IGEN JÓ LEVEZETÉSE ANNAK, hogy az a nép, amely tulajdonképpen ott volt, MILYEN CSOPORTHOZ IS TARTOZOTT és miből lett. HOMÉR csinált egy kis átalakítást, de AZ ALAPGONDOLATA FELTÉTLEN HELYES.

Leonard Kotwell, The Bull of Minos c. könyvének 9., 1969-ben kiadott könyve egy nagyon könnyű bemutatás a görögországi myceneások korának. A könyvben leírja, hogy a szertartás teremben baloldalon a trónszéktől volt egy nagy aknamélyedés, amelybe szerinte állítólag lefolyt a víz, ami a szertartás és az ahhoz tartozó kézmosáshoz, vagy fürdéshez tartozott. Továbbá megjegyzi, hogy az EGYIK AJTÓN KIMENVE KISEBB SZOBÁK VOLTAK. A NAGY AKNA AZÉRT VOLT, hogy a SZERTARTÁS HANGJA UTNAPISTENHEZ a Földbe LEHALLATSZON. Ez eddig helytálló is, el kell fogadni, de a KICSI SZOBÁK, azok már mást mutatnak. Azok azt mutatják, hogy ezek szórakoztató helyiségek lehettek. Mert akik ott laktak, s akik olyan szépen fel voltak öltözve, mint ahogy az a képeken ábrázolva van, mandula szemük van, sötét hajjal, gyönyörű ruhákban, ékszerekkel díszítve, s látszik rajtuk, ahogy ábrázolva vannak, hogy beszélgetnek, pl. tisztán látszik, mintha az egyik beszélne a másikhoz, nyujtania kezét hogy megérintse a másik combját, hogy elmondjon valamit, s mintha csak ezt mondaná: „hogy ezt nem hiszem, hát így történt”, szinte le lehet olvasni az arcukról az ilyen, vagy hasonló beszélgetést. Ezek a nők — úgy látszik, Szumériából magukkal hozva a papnői elképzelést — prostituáltak voltak, ahogy egy másik könyvében H. G. Wunderlich írja. Ez el is fogadható, mert

Kanaánban nagyon elkorcsosodott a papnői formalitás és élet, mert testvér a testvérral házasodott. **Krétán, mint szórakozóhelyen feltehető, hogy ilyen intézmény lehetett és volt,** mert Wunderlich azt írja, hogy Európa tulajdonképpen Zeusszal párosult és attól lett neki ez a három gyereke. Csak azután lett elismerve, miután már férjhezment, így az elfogadta, a gyermeket, azokból lettek azok amik lettek. Ez egy átírási dolog, hogy tulajdonképpen miből is lettek azok akik lettek. TULAJDONKÉPPEN AZT AKARJA EZZEL MONDANI, hogy ugyanaz a papnői rendszer volt itt is mint Szumérban, CSAK ITT MOSTMÁR A PROSTITUALT NŐKKEL. Viszont nekik bajuk volt a morgással, a rázkódásokkal, tehát ebből csinálták a bika kultuszt, hogy legyen egy olyan szórakoztatás, hogy a nők ott vannak. Tehát ott vannak a nők, feltétlen kell, hogy szórakozzál velük, viszont van egy nagy szórakoztató dolog, a bika mutatvány, az artisták mutatványa.

A szittyák voltak a fő előállítói, hogy legyen egy szórakozóhelyük, amíg Kisázsiaiban vannak, mindegy hogy melyik csoport; amelyik a Kanaánban van, talán a hittiták is eljöttek, Egyiptomból a hykszoszok, illetve az avarok, szóval egy-egy nagy szittyá csoportnak a vezetői, kik bizonyára meglátogatták ezt a helyet, s amiért fizetni kellett. **Valószínű meg kellett vegyenek egy dupla fokost, amely bizonyította, hogy lefizették a fizetnivalójukat, joguk van ott tartózkodni egy ideig, hogy szórakozzanak. Ezért volt az a rengeteg, 2000 db. aranylemezből való duplafokos, amit az ásatások folyamán találtak Krétán.** Még lócsontváz is találtak eltemetve, tehát ott biztos olyan is lehetett, aki a lovát is elvitte oda, keresztülhajókázva, s ott halt meg és lovát eltemették vele együtt.

Hogy ott szittyák jártak, az egész biztos és nekik volt a szórakozóhelyük, ez teljesen elfogadható. **Ügylátszik a sziget fenntartására ők kapták az u.n. szórakozni kívánókat és ezért nekik fizetni kellett, éppen úgy mint Szumérban is, vagy éppen úgy mint mikor a papnői rendszert magukkal vitték a főníciaiak, a karthagóiak. INDIÁBA IS ELVITTEK EZT A RENDSZERT, HI-**

SZEN A VESZTAKUPOLA MEGVOLT BENÁRESZBEN IS, ma ugyan Benáresz, de régen Kossi volt.

Az összeköttetés az egész vonalon teljesen egy és ugyanazon formában megy, ment mint Szumérból került ki. Hogy aztán mit határoztak később, mikor már mindnyájan tudták MIKOR A VIZINÉPEK BEÉRKEZTEK, hogy ott már nincs mit keresni, csak megvárták őket **míg bejönnek, hogy azokból egyes részeket megint felvigyenek magukkal északra, hiszen a hajós kellett nekik, mert fel kellett vinni az összes népet a Boszporuszon át Tanaiba.** Mint ilyen, belátták, hogy már nincs tovább mit várni. Lehet, hogy már az asszonyok, feleségeik az egyes uralkodócsoporthoz, bizonyára meghallották, hogy mi is az a krétai élet és eltűntek, tehát úgylátszik hoztak egy határozatot, hogy meg kell szüntetni. EGYES ÍRÓK SZERINT ÚGYLÁTSZIK, HOGY A PALOTÁT FEL IS GYÚJTOTTÁK, de lehet, hogy a palotátűz nem gyújtogatásból ered, hanem a földrengés által terjedt el a tűz a palotában. Azonban nem mindegyik palotában volt tűz, a knoszosziban volt, a többi helyen azonban nem volt. **Úgylátszik ott egész nagy háremek voltak, ami papnői elképzelés alapján mint üzlet működött és ezért voltak a nők olyan szépen kiöltözve.**

Hogy végeredményben miért is pusztult el, nem lehet pontosan megállapítani, de bizonyára csak a földrengés okozta annak a tönkretételét, és miután a szittyáknak kikellett vonulni és nem volt érdemes miért ott maradni, akkor az üzlet megszűnt mint olyan, Krétáról kivonultak a földrengés után, Lydiába mentek. Lydiából később mikor már 1200-ban a szittyák teljesen kivonultak, akkor átmentek Olaszországba, ahol lettek az etruszkok. Bizonyára szép élet ment ott, mint amilyen a környéken sehol nem volt, sem olyan rendszerű építkezés, sem olyan rendszerű élet és ANNYI ÉKSZER, ARANYNEMŰ, DUPLAFOKOS ARANYBÓL KÉSZÍTVE.

KISEBB FORMÁJA A DUPLA FOKOSOKNAK MEGVANNAK MYCENEÁBAN IS, ott is megtalálták az ásatások

folyamán. Ez azt jelenti, hogy **amit Myceneában találtak kisebb formában azok csak jelvények,** melyek azt jelenthették, hogy ellenőrzésbe jövök, vagy **csak emlék Krétáról, hogy ott voltak.** Ilyen emlékdarabokat az utazásoknál ma is vásárolnak az emberek.

Tehát megállapíthatjuk, hogy Krétán igen nagy volt a gazdagság, de üzleti alapokra lett állítva. **Még Kanaánból, vagy Szumériából, vagy az egyiptomiaktól a nagy vezetők leányai is elmentek ezekre a helyekre, ahol gyerekeik lettek.** Ez nem volt törvénytelen az ő szemükben, ez szükséges volt ahhoz, hogy kelenyét gyűjtsön magának, amit ilyen körülmények között szerzett meg.

Ne ütközzünk meg hogy ha a Krétán való élet összesűrítése volt az azelőtti papnői rendszernek, itt már **szabályszerűen pénzért csinálták azt amit csináltak,** illetve bizonyos fizetésért.

Az atheniek, hogy megélhetést biztosítsanak a krétaiaknak, olajbogyókból olajat és mézet cserépedényekbe rakták és tengerentúlra küldték hajóval Tanaiba, hogy kapjanak érte gabonát és szemes terményt.

Kréta végzete mégis az lett, hogy Kr.e. 1400-ban egy újabb vulkáni kitörés történt, borzalmas nagy erővel, mely Thera nevű szigetet majdnem teljesen eltűntette. Egyes részei még ma is láthatók. A földrengés tönkretette a szigetet, hogy látták nem érdemes újjáépíteni.

Mikor a szittyák kivonultak onnan, a szumérok, akik tulajdonképpen az egész szórakoztatást elvégezték, azok is otthagyták Krétát és levonultak egyik részük — a mese szerint, amit én nem hiszek — Sziciliába, másik részük Lydiába. A szicíliai rész nem követhető, de a lydiai részek egyesültek a már szittyákkal kivonult mesteremberekkel, akik elhagyták Egyiptomot és még 200 évet vártak, amíg később átmentek az Appenini félszigetre a Pó folyó alatt, kikötöttek a keleti oldalon Kr.e. 1200-ban, majd később átmentek a nyugati oldalra, ahol lettek az etruszkok.

Korong pecsénymók Mezopotámiából érkeztek Krétára Kr.e. 1600-ban, sőt mi több, korábban is, mert ők Szumérből jöttek. Amint látjuk, spirál díszítések vannak az Égei szigetek körül. Balkánról, illetve a Kárpát-medencéből, Erdélyből, ahol a spirált még a neolit korban is használták, tehát Erdélyből vonult be az Égei tengerre.

Csúcsos fejevédőt hordanak a katonák az egyik falfestményen, amelyben támadnak egy várost és ez mozaikból van csinálva. Knoszoszban találták kb. Kr.e. 1700-ban. Rengeteg diadémot, fejdísz találtak aranyból és ezüstből Krétán, sőt a szárazföldön is. A II. ezred első felében gyönyörű cserépmunka, hozzáadva néhányat, ami a legszebb és legfinomabb, amit csinálhattak Myceneában, ezt Krétán találták.

Krétán úgy általában a ruházkodás egyforma, a vallás egyforma, a pecsénymók, ami azt mutatja, hogy vándorlók érkeztek Egyiptom felől és Szumérből, kb. Kr.e. 2300-ban, tehát a guttik megérkezése Szumérba, Szárgon kitakarítási művelete idején. Ezek azok a bevándorlók, akik nagyban elősegítették, hogy a régi királyságnak Egyiptomban okozta az elgyengülést és a könnyű elfoglalását Egyiptomnak a hykszoszok által.

Hajók evezővel, vagy vitorlával gyakran megjelennek a pecsétgyűrűkön a bronz korszakban Krétában. Vannak bizonyos cserépedény és bronz sütők, tálak, azonban ez lehetett TUKÖR IS, kb. Kr.e. 1550-ben ÉS A CSISZOLT BRONZTUKÖR, AMI NAGYON SZOKÁSBA JÖTT AZ ÉGEI SZIGETEKEN. Mindenesetre Egyiptom és az Égeiek között nagy volt a kereskedelmi összeköttetés és természetesen a hykszoszok, a myceneások, az avarok, tehát ugyanegy nép volt mindhárom, kellett is legyen összeköttetés úgy hajóval, mint kereskedelembe és katonai formában. Bronz tükrök vagy réz tükrök hogy vannak, az egyáltalán nem meglepő, azt tudjuk, a magyaroknál mint a Nap fiainál a naptisztelet jele. Kr.e. 2000-ben és 1765-ben Egyiptom és Kréta között nagyon közeli kereskedelmi összeköttetés volt.

A krétai cserépedény nagy mennyiségben volt szállítva Egyiptomba és a SPIRÁL MINTA, AMELY A SZITTYA MINTA A KÁRPÁT-MEDENCÉBŐL, tehát MAGYAR MINTA. Nagyon kedves díszítő forma volt Krétán is és keresztül-kasul az Égei szigetekben, még a bronz korszak elején és nagyon keresett volt Egyiptomban is ebben az időben. Kb. az Égei tengeri divat hatása volt Egyiptomra. Feltétlen nem az egyiptomi volt az Égei tengerre, az Égei tengeri minták voltak hatással az egyiptomira.

Egyiptomban a szobrocskák a 12. és 13. dinasztiából valók megtalálták a Knoszosz palotában Kr.e. 1650-ből.

Mostmár tudjuk, a krétaiak hová lettek, ezek az etruszkok, akik a krétaiaknak egy része volt. Ezek kereskedők voltak, nagy kényelemben éltek. Parancsolni ugyan tudtak, de harcolni nem. AZ ETRUSZKOK EGYES RÉSZEI KÉSŐBB MEG TOVÁBB LÉTEZTEK KB. 1500 ÉVIG. Az etruszkok felmentek Lydiába, akik szintén ebből a keveredésből kerültek ki, ezek voltak a tulajdonképpen AFRIKAI PIRAMISÉPÍTŐK, ezek a mesteremberek. Ugyancsak ők építették Anatóliában azokat a gyönyörű faragott kőmunkákat mint pl. az Oroszlánkapu, amire azt mondják, hogy MYCENEÁSOK ÉPÍTETTÉK. OROSZLÁN-KAPU van a KEOPSZ PIRAMISBAN IS.

Maguk az avarok a visszavonulási útjukon készítették el Athénben az Akropoliszt Zeusz tiszteletére. ZEUSZ tulajdonképpen Krétán SZÜLETETT mint Napisten, az IDA HEGYBEN, ott tartózkodásuk alatt, mint az első egyisten imádás kimutatható formája. Azt vitték magukkal átalakítva, mint az egyisten az összes más istenek fölött.

Hogy Krétát lerombolták, az csak azért lehetett, mert a szittyák rájöttek, hogy az egész krétai élet célja az volt, hogy a szittyá fajúak erkölcsi életét lerombolják. Látjuk később Áshóka is azt csinálta. A Veszta Kupolát 500 nővel együtt leégette.

SZITTYÁK

Sarlósok (szittyák)! Ha szittyákról beszélünk, csak olyan személyekről, népcsoportokról beszélhetünk, AMELY MEZŐGAZDASÁGGAL FOGLALKOZOTT.

Miután a megtermelés elindítása Ázsiában a Himalája keleti oldalán levő SZÉCSEN (Sechwan)-BAN TÖRTÉNT, MEG KELL VÁRJUK, amíg az délre, nyugatra, keletre elterjed, HOGY BESZÉLHESSÜNK MÁSAJTA NÉPEKRŐL IS, mint szittyák — sarlósok — FÖLDMŰVELŐK.

Körülbelül Kr.e. 5500-tól a magtermelést, mezőgazdasági életet a később Szumériának nevezett területen az Ázsiából oda-telepedett, a ma u.n. SZUMÉR NÉP építette ki és fejlesztette tovább városállamokká, iparral, kereskedelemmel.

Mint tudjuk, a mai napig az összes ásatásokból a Föld területén, hogy az Eufrátesztől nyugatra, csak Kr.e. 3000-től KEZDŐDIK MAGTERMELES, A NÜBIAI, WAJAT KIVÉTELE-VEL, ahol kb. 4000-ben MÁR BIZONYOS MAGVAKAT TERMELTEK. VOLT KECSKÉJÜK IS, ezek voltak akiket ARANYKERESÉS CÉLJÁBÓL KÜLDTEK ODA, miután Szumérban arany nem volt, viszont a SUBAD KIRÁLYNŐ SIRJÁBAN TALÁLT ÉKSZEREKHEZ AZ ARANYAT BE KELLETT SZEREZNI.

A SZITTYA ELNEVEZÉS NAGYMÉRVŐ KITERJEDESE akkor indult el, mikor a szumér városállamok közötti harcok megindultak Kr.e. 3100-tól. A harcok miatt NAGYMÉRVŐ MENEKÜLÉS történt főleg KELETRE, A SZUMÉROK RÉGI HAZÁJA, INDIA FELÉ, először az Indus völgyébe, hogy megalkossák az INDUS KULTÚRÁT (most már égetett téglával, ami Szumérban fahiány miatt napon szárított vályogból volt. Ez MOHENJO-DARO, Harrapán keresztül a GANGESZ MELLETTI Koshi (KASSA) a mai Benáreszig terjedt).

Ezen új települések a szumériai tájegységek alapján, külön csoportokat alkottak és így külön név alatt is szerepeltek, mint később a MITTANIK, HURRIÁNOK Indiában. (Kr.e. 1990-től Szeszosztrisz I. nagybani rablásai és gyilkosságai miatt az „A” Group hajóval Indiába ment, akik a legnagyobb keveredés miatt át lettek képezve katonai életre, mint harci kocsisok be lettek téve Babilónba KASZITA név alatt a (hykszoszok) magyar szittyák által.)

NEM HISZEM, hogy a KASZITÁKRÓL lehetne beszélni Kisázsia térségében, mint szittyákról.

MITTANIKRÓL ÉS HURRIÁNOKRÓL IGEN, mert ők MAGTERMELESSSEL IS FOGLALKOZTAK (az áttelepítés a kitisztálás után, akiket az eredeti magyar-szittyák NEM TÖRTEK MEG a maguk körében, LÁZADÁST, FORRADALMAT ELŐÁLLÍTÓ LELKI BEÁLLÍTOTSÁGUK MIATT).

A mittanikat összekeverték a mongolokkal, hogy harciasabbak legyenek, de a HURRIÁNOK (úgynevezetten „Isten gyermekei”, lásd papnők) a nem harciasak. Tehát lehet ezeket is, mint keletről jövő szittyákat említeni (amelyek szumér-szemita keveredés elemei) akik az Indus völgyi kultúrában is résztvettek bizonyos fokig, de NAGYBANI KEVEREDETTSÉGÜK MIATT MINT LÖKHARITÓT használták, az eredeti magyar-szittyák a szemiták északra való törése ellen.

A többi szittyák, akik északon voltak (maszagéta, székely, fehér-hun, kuss, jász /jue-csi—szécsen/, kun, avar, dák, myce-neán kik pándik) ezek az eredeti (magtermelő) szittyák. ÉRDEKES, HOGY A SZUMÉRBŐL NYUGATRA MENEKÜLŐKET SEHOL NEM JELÖLIK MINT SZITTYÁKAT. Kanaánban a szumér keveredés által (mert azok), de mint látjuk ők kereskedelemmel foglalkoztak (lásd: Kréta, majd később etruszk, vizinépek, mint föníciai).

A szittyákat, akiket zavarok előkészítése szempontjából most előállítanak, hogy azok is szittyák, ez helyes is mivel ezeket a keveredések és a magtermelés terjedése által be lehet sorolni a magtermelők (szittyák) csoportjába.

Ezekszerint megkülönböztetést kell tenni:

- az eredeti magtermelők, akik azt legelőször kultiválták, hívjuk SZÉCSENI vagy MAGYAR-SZITTYÁKNAK;
- az utána következők a keveredésekből előállók: hívjuk SZE-MITA-SZITTYÁKNAK;
- a későbben következőket már nem kell és nem is lehet szittyá névvel jelölni, mert ezek már kiestek a történelemnek ebből a szakából.

Ezek már kaptak nevet másoktól, folyók hegyek vagy esetleges külön szokásuk stb. vagy foglalkozásuk után, pl. hurriánok, föníciaiak, galatai gallok, espana-spányolok, stb.

MYCENEÁNOK

Kr.e. 1730, Egyiptomba megérkeztek a magyar-szittyák, ahol a vezetők a hykszoszok voltak, a pásztorkirályok. Ezek hozták a lovat és a szekeret magukkal. Utána jöttek a myceneákok. Ez egy nép volt. MERT NYELVÜK TELJESEN AZONOS. SZŐKÉK VOLTAK. Az ő városuk volt Thébes és Athén is.

Az ásatásokat figyelemmel kísérve, s az ott FELTART ARANY HALOTTI MASZK VONÁSA után ítélve MEGÁLLAPÍTHATÓ, hogy az magyar szittyák. Az építkezési és temetkezési módszer szabályszerűen magyar szittyák. Ilyen még másoknak nem volt. Ez Kr.e. 1600-ban történt (mert hiszen a dórok csak 1000 körül kezdtek beszivárogni, ahol ma az újjörögök vannak). A RÉGI GÖRÖGÖKNEK NEVEZETT NÉP MAGYAR SZITYÁK.

Schlieman rájött, amikor az ásatásokat végezte Myceneában, hogy HATÁROZOTTAN MEG LEHET ÁLLAPÍTANI az adottságokból, hogy Trója elfoglalása és elpusztítása a MYCENEÁKOKNAK a tevékenysége.

Kimondottan myceneán várak mutatják, hogy az ÉPÍTESE a 17. században történt Kr.e. 1650-ben. Annyira gazdagok voltak már aranyban, hogy annál szebbet már csak Tutenkhamen sírja tud felmutatni. Ott találtak lineár B. táblákat, ami úgy My-

ceneában, mint Krétában egyformán megvolt. Ebből látszik, hogy a myceneánik hadviselők voltak.

Kr.e. 1600-ban a myceneánoknak volt olajuk, ami inkább gyógyszernek volt használva, mint étel készítésére.

Trójának a megtámadása és elpusztítása mutatja azt, hogy nekik volt kereskedelmi hajójuk, ami a Boszporuszon ment keresztül és Trója volt annak az ellenőrzője. Kr.e. 1182-ben úgy látszik, hogy a trójaiak nem engedték át a hajókat, vagy sokat kellett fizetni, hadászati állásban voltak, ezért kellett Tróját megtámadni, ami miatt a hajók nem tudtak átmenni a szoroson a Fekete tengerre és ÉSZAKRA FEL TANAIBA. EZ VOLT A MAGYAR SZITTYA TÖMEGEKNEK A KISÁZSIABÓL VALÓ KIVONULÁSI ÚTJA.

Minoán írás — Krétán a XX. században, Myceneán a XVI. században.

A XV. században Myceneának nagy hatása volt Krétára a XIII. század közepéig, amikor a földrengés tönkretette még az írás továbbvitelét is.

Habár itt-ott még fellelhetők a tovább vitt civilizáció egyes maradványai.

A mostani ásatások mutatják, hogy a myceneán kereskedelem nagyon elterjedt az egész Levantében. Száz és száz cserépedényt találtak az ugariti raktárakban, Hazor Galilleában és Orontes vidékén.

A szittyák kivonulása után a myceneások is — akik maguk a vezetőnépcsoport — feladták a területüket, akiknek egyrésze később PÁNDI NÉV ALATT SZEREPEL India legdélibb csücskén.

MAGYAR-HYXOSZ, MAGYAR-SZITTYA

Kr.e. 1730-ban Egyiptomba megérkeztek a szittyák HYK-SZOSZ név alatt, amely egyben magyart jelent, ahol a vezetők — a leírások szerint — hykszoszok voltak, a pásztor királyok. Ezek hozták a lovat és az u.n. szekereket magukkal. Jöttek a MYCENEÁSOK, velük együtt ez a része fennmaradt már abban az időben a mai Görögország területén.

Most miután az ásatások megkezdődtek, elnevezték Myceneának, mert a mai Mycenea város közelében történnek az ásatások.

Rokonságban voltak, illetve EGY ÉS UGYANAZON NÉP, mint a hykszosz, mert NYELVÜK teljesen azonos és szókék voltak.

Schlieman rájött, amikor az ásatásokat végezte Myceneában, hogy feltétlen és határozottan meg lehet állapítani az adottságokból, hogy TRÓJA elfoglalása és elpusztítása a MYCENEÁSOK TEVÉKENYSÉGE VOLT. A myceneások voltak tulajdonképpen az egész szittyia csoport vezetői, akik lejöttek Indiából, hogy a kisázsiai szemita ügyeket és az EGYIPTOMBAN LEVŐ WAWATTIAK ÉS YAMIAK HELYZETÉT valahogy rendbehozzák és ÚJ TELEPÜLÉSI HELYET KERESSENEK valahol a mai Afrika területén. Ez a FŐCSOPORT, illetve a vezetőcsoportja

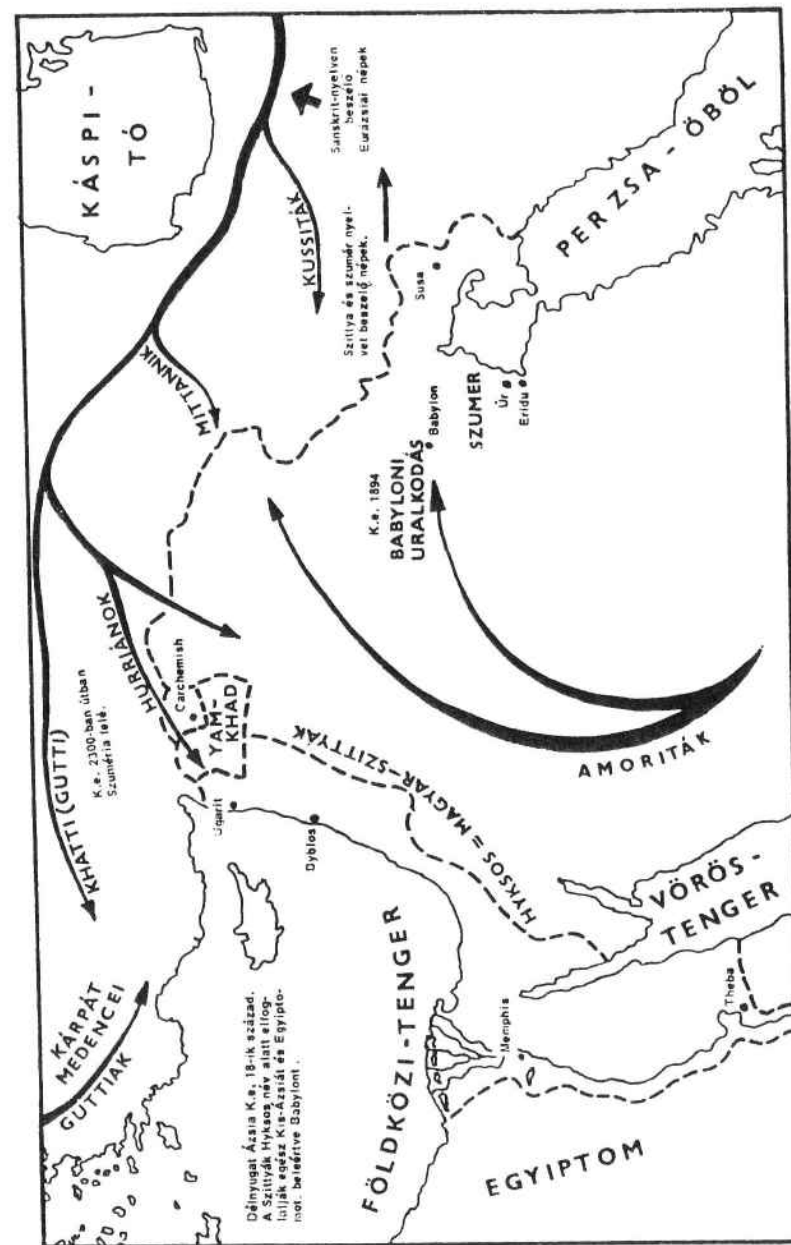
az egész szittyá fajnak, kik még szókék, tiszták, semmi keveredés bennük ebben az időben nem volt. Ez az egyedüli a ma **MAGYARNAK** nevezett **HADVEZETŐSÉG**, amely az akkor elnevezett hykszosz csoport ügyeit intézte. Mint ilyenek a **LEGFELSŐBB** hatalom az egész csoportban. A mai ásatásokból kitűnik, hogy **NAGYON GAZDAGOK**, temetkezési formájuk után ítélve pedig **ELŐKELŐ**, amely **EGY ILYEN NÉP** vezetésére ki volt **JELÖLVE**.

Ez lett elnevezve **DÁK** név alatt, s mint dákok, már Indiában is ezen a néven szerepeltek, ahol **ELINDULÁSUK ELŐTT MINT AZ EGÉSZ MAGYAR-SZITTYA NÉPCSOPORT KÖZPONTI HATALMA ÉS VEZETŐJE, TANACSDÓJA LÉTEZETT**. Az ő városuk volt Thebes és Athen is. Kimondott myceneán **VÁRAK** mutatják, hogy építése Kr.e. a XVII. században történt, 1650-ben. Annyira gazdagok voltak már aranyban, hogy ennél szebbet már csak Tutenkhamon sírja tud felmutatni. Ebből látjuk, hogy a myceneának inkább hadviselők voltak mint kereskedők.

Trója megtámadása és elpusztítása mutatja azt, hogy nekik volt kereskedelmi hajójuk, ami a Boszporuszon ment keresztül, és Trója volt ebben az időben az ellenőrzője. Kr.e. 1182-ben úgy látszik nem engedték át a hajókat, vagyis sokat kellett fizetni, ami miatt a hajók nem tudtak átmenni a szoroson a Fekete tengerre, északra fel Tanaiba, hadászati állásban volt, ezért kellett Tróját megtámadni. Ez volt a szittyá tömegeknek Kisázsiaiból való kivonulási útja. A szittyák kivonulása után a myceneások is feladták területeiket, később Indiában **PÁNDY** név alatt is szerepelnek.

Az ásatásokat figyelemmel kísérve az ott feltárt arany halotti maszk vonása után ítélve megállapítható, hogy az **MAGYAR-SZITTYA. AZ ÉPÍTKEZÉSI ÉS TEMETKEZÉSI MÓDSZER** szabályszerűen magyar-szittyá. **ILYEN MÉG MÁSOKNAK NEM VOLT**. Ez mind Kr.e. 1600-ban történt.

A dórok csak ezer után kezdtek beszivárogni, ahol az új-görögök vannak. A régi görögöknek nevezett nép **MAGYAR-SZITTYA**.

Az írás mynoánoknak Krétán volt a XX. században. A myceneánoknak a XVI. században. A XV. században Myceneának nagy hatása volt Krétára a XIII. század közepéig, amikor is a földrengés tönkretette még az írás továbbvitelét is. Habár itt ott még fellelhetők a további civilizáció egyes maradványai.

A nyugati életre való átalakításra a myceneások a fő mozgató erő. Amit ők csináltak, az a Közel-Kelet tisztogató művelésének egy része.

A myceneások voltak azok, akik a XVI. században, illetve utána átvették Kréta újraépítését, amit 1550-ben tönkretett a földrengés. Az ásatásokból látszik, hogy Mycenea volt a tulajdonképpeni útépítője a krétai civilizációnak. Krétából ők kaptak olajat és mézet, ami inkább gyógyszernek volt használva, mint étel készítésére. Ez fel lett szállítva myceneán hajókkal Tanaiba, hogy kapjanak érte szemes terményt, ami biztosította élelmiszer szükségletüket, és így működött, mint gazdasági hivatal, mint a főcsoport kötelessége az egyes leszármazottaival, és annak csoportjainak életével.

Egyben biztosította a krétaiak élelmiszer szükségletének beszerzését.

HERODOTUS SZERINT A MYCÉNÁSOK ÉS A HITTITÁK URAK ÉS LOVAGIASAK VOLTAK. Hammurábi tudós és jó szervező volt, de NEM ÁLLÍTHATÓ EGYVONALBA A HITTITÁKKAL, vagy a MYCENEÁSOKKAL.

A szittyai állatmotívumokat elfogadták az összes lovas népek egészen Kína határáig, az első évezred végén. Ez rávezette a réz felkutatására és megtalálására. A legkorábbi és leggazdagabb rézbányák találhatók Erdélyben a Körös, Maros és Tisza felső folyásánál. Ugyanakkor a községi letelepedési helyek a Tisza és Erdély között a hegységekben virágozott végig a magyar Alföldön. Így a mai Felvidéken és Erdélyben is a hasonló kultúra teljesen kimutatható. Sajnálatos kell megállapítani, hogy prémek és textil

munkáit ennek a népnek nem tudjuk teljes nyíltsággal és tisztán kimutatni. Az agyagmunkák amit iparilag készítettek az vörös vagy narancssárga volt. Ezeket kiégették; pl. Erősdön, Erdélyben találtak ilyen égetőkemencét, ami tömve volt ilyen agyagmunkákkal.

Érdekes megjegyezni, hogy a kínai Jang Chau kultúra ideje alatt ugyancsak ilyen szerű égetési forma volt, majd az Aral vidékén a neolitik vadászok, halászok szintén a vörös festett agyagmunkákat használták.

Kerekas járművet a Pontik vidékén a harmadik évezred végén kezdtek használni, ugyanez volt Budakalászon is, Magyarországon. A megállapított idő Kr.e. 3800.

A szittyai magyarok általában felhúzott térdrel és oldalra fektetve temették halottaikat. A fokos, kés és a sarló nagyon általánosak, még aranyban is megjelennek. A ló-csontok mutatják, hogy ezeknek a tenyésztése nagyon fontos volt és a réz sarló és kő kapa mutatja, hogy mezőgazdasággal foglalkoztak.

A mai dél-országi vidéken vannak a harmadik és a második évezredben Kr.e. a királyi magyar-szittyai temetkezési helyek. Ezek a temetkezési helyek megmutatják a különbséget a vezetőség és az alattvalók között. Kr.e. 2300-ban már megjelennek a bika formák aranyban, ezüstben. EZEK A MAGYAR GÜLYÁSOK. Ugyancsak temetkezési formája a térd fel van húzva oldalt fekve. Ugyanez van a „C” Groupnak is Nubiában. EZEK A TEJIVÓK. A természetben, amit tisztelnek, az egyedül a Nap, amelynek áldozatot mutatnak be lovakkal. E bemutatás alapján azt akarják mutatni, hogy a leggyorsabb állatot mutatják be áldozatul az ÉLETETADÓNAK.

Herodotus szerint: letelepedési helyük mindig a folyók mellett van. Ezek a mezőgazdasággal foglalkozó szittyai-magyar törzsek. Az nem az ő szokásuk, hogy BÁLVÁNYOKAT, TEMP-

LOMOKAT csináljanak, hogy építsenek OLTÁROKAT, TEMPLOMOKAT az istenek tiszteletére, csak a NAP. Áldozat bemutatására mindenféle szarvasmarhát, legtöbbször LOVAKAT áldoztak. Soha nem használnak disznót áldozattételre, mert azt egyáltalán nem is tartják. Az a szittyia, aki a háborúban, tehát összecsapás alatt megölte az ő emberét, annak joga volt inni az előkészített italból. Ezek a pásztor csoportok — a Gerus folyóig — onnan kezdődött a királyi szittyák területe. Ezek akik harcolnak és a legnagyobb csoport az egyes földművelő, vagy állattenyésztő csoportok közül. A királyi szittyák állítólag a többieket — ami nem helytálló — úgy kezelik mint alattvalóikat. Ez nem helytálló már csak azért sem, mert a magyaroknál, mint olyan elképzelés hogy SZOLGA, SOHA NEM VOLT.

A KÖFELDOLGOZÁSI MŰVELET A NILUS VÖLGYÉBEN KEZDŐDÖTT.

A Kisázsiból való visszavonulás után a kuss királyság tulajdonképpen a régi Dácia területén lett felállítva. Miután a dákok nem jöttek fel Indiába a Kisázsiból való visszavonulás után, ezért kuss név alatt Indiába lett felállítva másodszor. A KUSSOK pedig tudjuk hogy azok, akik visszavonultak a Nilus völgyéből akkor, amikor a szittyia vezérség megállapította, hogy sem Szumériában, sem Babilonban, sem a Nilus völgyén a SZEMITAK MIATT, sőt egész Afrikában a FEKETÉK MIATT LETELEPEDESI HELY NINCS. IGY ELRENDELTEK, HOGY AZ EGÉSZ SZITTYIA-MAGYAR FAJ, AZ ÖSSZES HOZZÁTARTÓZÓIVAL VONULJON FEL ÉSZAKRA. T.i. Kr.u. 108-tól a FEHÉR HUNOK voltak az eredeti vezető csoportja a szittyiáknak, akik a Fekete tenger felett, előbb pedig az u.n. MYCENEASOK AKIK A HYKSZOSZ CSOPORTNAK, tehát a MAGYAR-SZITTYÁKNAK A VEZÉRKARA VOLT. Ez maga a fehér szittyia, magyar, illetve a fehér hunnak nevezettek, azaz magyar-szittyiák voltak, akik végigjárták (a mittanikkal történt harc után) a szittyia-magyar törzseket egész Mandzsúriáig, hogy KIVÁLASZTHASSÁK AZOKAT, AKIK BEVONULNAK MAJD A KÁRPÁT-MEDENCÉBE. Ezért a fehér-szittyiáknak nevezett

magyar, fehér hunoknak van jelölve több helyen, mint fehér szittyiák. Ezek el is tűntek, mert ez maga a JÁSZOK, ÍJÁSZOK, akik maga a fővezérség volt. Ők voltak a hykszoszoknak nevezett magyar-szittyia csoportnak — akik a Nilus deltáig mentek — a PÁNCÉLOS HADSFREGÉ, úgy gyalog, lovon, mint harci szekéren. Ez maga a mycenean név alatt ma ismert csoport, a DÁKOK egy része, a FŐVEZÉRSÉG.

A dákok maguk, akik harcba keveredtek leszármazottaikkal, a keveredett mittanikkal való harcban, a mittanik győztek. A mittanik által el lettek vágva a keleti maszagétáktól (akik valóban a Gangesz melletti SZÉKELYEK), akik KUSSOK voltak NUBIABÓL, s akik MAGYAROK a Magyar (Adyar) folyótól Dél-Indiából.

A maszagéták így elvágva nem tudtak segíteni — köztük voltak a mittanik — s mikor megtámadták a parancsnoki főcsoportot, követelték a címet és a rangot. Ezek a mittanik lettek a szármittanik vagy SZARMATAK, akik később teljesen feloszlottak, eltűntek. A JÁSZOK (akik az íjászok) NEM TŰRTÉK OKET. A jászok mint a fővezérséghez tartozó csoport, kiegyeztek Kr.e. 175-ben a rómaiakkal, a szármataikat áttették a Kárpátmedencén túl északra.

A JÁSZOK maguk (azért hívták így, mert íjászok voltak) HARCMASTEREK, LOVAGOK. A lovagok egy részét úgy hívták MARYÁN, akik szerepeltek Szumérban mint templomos lovagrend. Később még Indiában is szerepelt a tisztább része, amelyből a Mauryán dinasztia lett. Majd egyik részük KARTHAGÓBÓL LETTEK A MÓROK.

Az egyik sírban — amit Egyiptomban kiástak — van egy egyiptomi helytartó, a Kuss földjéről. Mint ilyen temetkezési helyen jó néhány ember lett eltemetve vele együtt, aki maga nem egyiptomi volt. Ez azonban minket rávezet arra, hogy igenis ez egy egyiptomi elképzelés volt, hogy a helytartókkal együtt szolgálókat is eltemették.

Ügylátszik ez a halotti szertartás amit láthatunk későbbben már északon is, a szittyákkal megtörtént. A királyi szittyák temetkezési helyén is ilyesmi van. Mindegyiknek megvan a szolgája, hozzátartozója, el van vele temetve. Ezt a temetkezési formát hozták magukkal EGYIPTOMBÓL AZOK A SZITTYA FAJÚ ELEMEEK, AKIK ÚJRA VISSZATÉRTEK ÉSZAKRA. A szittyák magyarok nem tűrtek idegen szokásokat maguk között.

Herodotus feljegyzi egyik cikkében, hogy az egyik szittyák elvett egy görög nőt feleségül Isztriából. Az úgy nevelte fiát, hogy igyekezett betanítani a görög életformára. Miután kitudódott — az illetőt Arya Pitcesnek hívták — az asszonyt hazaküldték, a fiút megölték, mert nem akarták hogy idegen vallás és szokás kerüljön a szittyák közé. Ez mutatja, a szittyák-magyar fajról hogy mennyire védte szokásait és a nagy büntetéseket, AMIT KI-MONDTAK ARRA, AKI MEGSZEGTE ezeket a szokásokat.

Van egy emléküst amely hatszor olyan nagy, mint amit Pausanias épített a Fekete tenger bejáratánál. Ez lehetett a szoroson való átkelés emlékére. Hogy a szittyáknak ilyen szokásuk volt, meg lehet látni abban, hogy építettek egy nagy üstöt ami 5 ezer gallon (több mint húszezer liter) űrtartalmú, 10 cm vastag fallal van ellátva. Ezt az üstöt azért készítették, mert Ariantes, az egyik vezér meg akarta tudni, hogy mennyi ember van a szittyáknál. Erre parancsot adott, hogy minden ember küldjön be egy nyílhegyet, aki nem küld be, az halállal fizet. Borzasztó nagy mennyiségű nyílhegy gyűlt össze, s Ariantes beöntette egy nagy üstnek.

A szittyáknak volt egy szokásuk, hogy a villámlás idején egy NYILAT LÖTTEK A LEVEGŐBE arra, hogy a villám urát NEM ISMERIK EL mint olyat, csak a saját maguk Naptiszteletét. A LEGNYILVÁNVALÓBB KIMUTATÁSA, hogy ELLENE VOLTAK a szumériai ZIGURAT és a krétai ZEUSZ vallásnak, amely rájuk zúdította az összes bajokat.

A Fekete tenger körül Dárius hadműveletei alatt írja Herodotus, hogy arra a legműveletlenebb népek laknak, kivétel a szity-

tya-magyar. NAGYON TISZTELEM ŐKET, mert ők át tudták VÉSZELNI A SOK BAJT, AMIG LESZÁRMAZOTTAIK ÜGYEIT INTÉZTÉK. Jobban mint bárki más a FÖLD TERÜLETÉN el tudták intézni SAJÁT MEGTARTÁSUKAT. Nem létezik, hogy ellenség rajtuk erőt vegyen. Egy nép, akik ebben az időben a Fekete tenger, Kaszpi tó, Sir-Darja, Amu-Darja környékén élt, amihez lassan hozzászokott, HABÁR NAGY VÁROS-ÉPÍTŐK VOLTAK, de harcoltak lóháton, nyíllal és az íjjal.

TANAI ÉS SOK MÁS VÁROS, AMIKET FELTÁRTAK, MOST MÁR TUDOTT ÉS ELISMERT.

Az ő területükön olyan sok a folyó, mint amilyen sok csatornát építettek Egyiptomban. Ezek közé tartozik a Duna, Bug, Dnyeper, Dón. Ezek közül öt teljesen igazi szittyák-magyar folyó, s ezek keletkezése a saját országuk területén van. Hyksosz név alatt Kr.e. 2000-ben jelentek meg lóval.

Hozzájuk tartozott a jászoknak nevezett népcsoport, akik tulajdonképpen az íjasok voltak, ami gyalog vagy lovon a leg-erősebb volt a hadicsoporthoz, mint katonai alakulat. Az ásatások is megerősítik, hogy ebben az időben már használták az íjat és a nyilat. Harciszekereik voltak lóval vontatva és bronzból készült kardot használtak. Megerősítették az azelőtti rézből készült késeket egy gerinccel, ami harci eszközül szolgált. Kiténően kezelték az íjat és a nyilat. Ezekről tanulták meg az egyiptomiak az íj és nyíl használatát. Amint látjuk, később Kr.e. 1520-ban elmentek egészen Szíriáig és az Eufráteszig.

Tehát tudjuk, hogy hogyan jutottak ide a székelyek, akik a wawattiak voltak, s akik magukkal hozták a Szuméria határain kívül élő, de állandó zavargásokat előidéző szómáliaiakat, akik a képeken láthatóan göndörhajú egyének, amint hozzák az évi adót a fáraóknak a núbiaiakkal együtt, s hogyan jutottak el a kunok, akik a yamiak voltak és hogy jutott el a magyar csoport, akikről elnevezték az egész ottani földrészt Kuss földjének. Ez már akkor

történt meg, amikor a szittyák a deltába bevonultak. A Kuss azt jelenti, hogy ág, ága valaminek, a népnek az egyik ága. Tehát a szittyá nép egyik ága a magyar, aki így a kuss nevet kapta.

Az egyiptomi uralkodók is belátták, hogy a kussok nem megvetett nép és valahogy ki kell őket használni. Tehát mint az előzőkben említettem, hogy a madyoi népcsoport az aki erősebb és harciasabb volt, azokat bevették az egyiptomi hadseregbe, aki rendet tartson és vigyázzon az adóbehajtásra. Tombos mellett volt a határ a harmadik vízésznél. Látjuk a történelem folyamán (a templomi falbevésekről), hogy igenis a magyarok vezető szerepet kaptak kuss név alatt.

Igy már tudjuk, hogy a kasziták honnan és hogyan kerültek be Indiába, illetve az Indus folyón felfelé, a mai Afganisztán területén, amíg el nem indult a szittyá csoport, hogy őket betegye Babilonba a mittanik által, aki szintén egy szumér-szemita keverék volt.

A kiküldött felderítő hajósok, akik beérkeztek mint vízínépek, a természetes szaporodásból előállott felesleget a Földközi tenger afrikai partjainak egyes részein letelepítették, mint mókók és líbiaiak és mások, akikből lettek később a vízínépek és a Szumérből menekült, Kanaánban letelepedett földművelők keveredéséből kialakult FÖNICIAIAKNAK nevezett későbbi hajósok, (akiknek egyik ága és folytatása volt a karthágói). Miután az u.n. vízínépek megérkeztek, megállapítható lett, hogy Afrika körül letelepedési hely ugyan volna, de a bennszülött lakosság néger, azaz fekete, s hogy a szittyák faji jellegüket megtarthassák, le kellett mondjanak minden Afrika körüli letelepedési lehetőségéről.

Miután ez megtörtént, a szittyák szőke ága igyekezett kivonulni, s a keveredések egyes részlegeit visszatartani, mint pl. a föniciaiakat, akik vízínépekből lettek, akik a magyar-kun egy része, vagy a szumériai vezetőséget szemita keveredéssel, akik kanaániak, majd krétai, később etruszk. Az etruszkokat le kellett hagyni a Földközi tenger környékén, tehát nem vitték be északra.

KISÁZSIA

Kr.e. 1570, a hykszosz uralom, amelyik korábban a XVIII. században elfoglalta a Nilus deltáját fegyverkezési elsőbbségével. Fővárosa Avar volt, a Nilus deltájában. Megjelent egy nagyon elegáns agyag munka, fehér pontokkal díszítve. Ebben az időben látszik Jerikó a jólét legmagasabb fokát érte el. Azonban már látszik a ló-felszerelés megjelent. Gházában, Dél Palesztínában egy különleges érdekesség tűnik fel, a katonák el vannak temetve lovaikkal. Ez egy európai eredetiség, amelyet az ásatásoknál találtak.

Meglátszik egy dél felé való vonulása az u.n. európai jelleggel ellátott népnek, a hurriánok és a mittanik. Később látszik, hogy a hurriánok megjelentek Kr.e. 1483-1463 között. A palesztínai mezőgazdasági városok meg voltak erősítve, három ezer herceggel és maryljaival, akik harcokcsisok és lovasok, s ezeknek a harciszekeres lovagoknak a Sharon térségben fennálló létezésük kimutatja, hogy ők uralkodtak mint hurrián nép Palesztínában ebben az időben. Tuthmoszisz III. az ötödik szíriai hadművelete alatt elfoglalta Észak-Kanaánt, s annak szigetvárosát, Aradot.

A marylánok, a mittanik között kevert szumér — már mint a mittanik — akiket fenn Ázsiában a szittyák keverték a mongolokkal. Azonban ezek a mittanik később keveredtek a hurriánokkal és ezért a hurriánokkal való keveredés folytán már eltértek a

szittyá elképzeléstől és harcoltak a királyi szittyák ellen. Ezek lettek aztán a szarmaták, illetve királyi mittanik.

Ezek a lázadó hurriánok aztán Észak-Szíriában úglátszik elősegítették, hogy Egyiptom vegye át Szíriát és Kanaánt. Kanaánban az egyiptomiak létesítettek katonai csoportokat, készen az esetleges lázadások letörésére. 550 maryant vittek el fogságba. A mittanik maguk mint külön királyság, a nyugati Orantesz völgyben Allalakban tartották magukat. Kr.e. 1401-1362-ben Amenofisz anyja mittani hercegnő volt. Az ő FIA, Amenofisz IV. ugyancsak mittani királynak, Tussratának LÁNYÁT VETTE FELESÉGÜL. Egy szíriai képen — kb. Kr.e. 1700-1500 — fel van tüntetve, amint a király üdvözlí az ő istennőjét, a babiloni Istárt. Ez egy egyiptomi életszimbólum, amely az ő fején látszik. Már nagyon használják az életfát és a mellette levő állatokat. Ezek a szimbólumok ökörfejjel — krétai elképzelési forma — amely megvolt a kaszita Babilonban is. Ez minoán forma, amelyet utánzóztak.

Szeszosztrisz I. nagybani rablásai, gyilkosságai miatt az „A” group egyik része hajóval Indiába ment, akik kaszita név alatt szerepelnek, mint Babilonba bevonulók. Ez a legérdekesebb keverék, núbiai, magyar és kun, szumér és szomáli keverék, ezek a kasziták. A kaszita csoport India keleti oldalán, a Gangesz körül telepedett le annakidején, amelyből kialakult a hurrián, mely mint tudjuk a szumériai papnői rendszer alapján kapta nevét, ami szemita elképzelés. A mittanik is nagyon kevert szumér-szemita keverék.

A szumériai menekülők a szittyá népcsoport elleni mozgalmuk és a szittyák eredeti természetismeretén épült életformáik ellen támadó beavatkozásuk rákényszerítette a szittyákat, hogy ezeket a kialakult vegyes népcsoportokat igyekezzenek betelepíteni a szemiták északra való terjeszkedése ellen Kisázsiaiban. A kasziták a szittyá dák fővezérség elképzelése szerint nagyon jó alanyoknak mutatkozott arra, hogy az Asszír Babilonba való behe-

lyezésével mint némi örököse, a keveredés által meg fogja állítani a szemiták északra való törését. A szittyák, amely hykszosz név alatt élt ebben az időben, miután a hurriánokat betelepítették, akkor köztük volt egy semleges zóna, ami elválasztotta őket a már nagyon elhatalmasodott szemita fajúak északra való törekvése céljából. Mint látjuk ez már annyira át volt propagandával építve, hogy a mittanik, akik nem voltak még annyira keveredettek, később mégis összekeveredtek a hurriánokkal, akikben sajnos egyáltalán semmi szittyá érdek nem volt.

Kr.e. 1900-ban szittyá volt a vezető elem, ahogy a kaszitákat nevezték a Zágrosz hegységben. A hurriánok voltak mint lökelhárítók Asszíria és a közép anatóliai királyságok között. Amurabi, amurok atyja, szemita H betű kezdéssel, Hamurabi. Hamurabi úgy nézett ki, mint egy olyan hódító, mint pl. a myceneások. Mert Homer szerint azok urak és nagyon gálántak voltak. Hamurabiról sokan feltételeznék, hogy ez tartott századokig, de ez nem így van. Már ebben az időben kezdtek mozgást az ottani népek, akiket említ. Hamurabi uralkodása végződött Kr.e. 1750-ben. Fiának uralkodása alatt jöttek be a kasziták. Bejöttek még ebben az időben a mittanik és a hurriánok.

A kasziták, hurriánok és mittanik abban az időben szanszkrit nyelven beszélő népközösségek voltak. Pl. Herodotusz nem ismeri a nomád izraelitákat az V. század végén, pedig a próféták már írtak.

Nem messze Anatóliától, ahol a hittitákhoz tartozó nyelvek és a hittita birodalom volt, ott megmaradtak a II. évezredből az írások formái. A hittiták útját pontosan meg lehet állapítani, hol jöttek be arra a területre. Szfinksz kapu van Alaca Hüyükben. A hittita város épült a régi bronz korszak felett. Ugyancsak egy szfinksz kapu van Bogházköben. Az újabb ásatások bizonyítják, hogy a hittiták nagyon fontos szerepet játszottak a Közel Kelet így kialakult állásában. A myceneásokkal a legszorosabb összeköttetésben voltak, nem mint ahogy azt a régebbi történetírók elképzelték.

A hittiták beérkeztek mintegy ragyogó elméjű kis nép Anatólia hegyei közé, a Kr.e. XX. század elején és lassan a Kr.e. XVI. századig szétszéledtek mint egy nem fontos, kóborló, szegény nép Karcsemissz körül. Az egyiptomiak szerint nagyon különböző nép, mert se nem szemita, se nem árja. Hittiták bevezető nagysága Labarnasz, aki fintos uralkodó. A semminek látszó hittita nép mintegy mindent elsöprő hullám elfoglalta a mai Aleppó helyén levő Jamkhadot és az Eufrátesz bal partján az Amorite utódai vezetése alatt levő Babilont, Kr.e. 1595-ben. Aztán mintha semmisem történt volna, visszavonultak északra, otthagyták Babilont, a kaszitáknak, akik núbiai kuss és szemita keverék, hogy folytassák az életet ami éppen olyan fontos volt, mint a myceneának Knoszoszban, Krétán. Azonban a hittiták hazaérve szembe találták magukat a mittanikkal, akik mint szemita-szittya fajúak és nagyon megerősödve igyekeztek tönkretenni a hittitákat. Kr.e. 1500-ban új vezető személyek kerültek élre, amely lassan új erőt hoz a hittitáknak. Mi bizonyosak lehetünk afelől, hogy az Égei tenger környéki nyelv volt használatban abban az időben Ugaritban is, amelyről feljegyzéseket találtak Encomiban, Cyprussal szemben. Kr.e. 1451-ben Tuthmoszisz III. megtámadja ugyan a mittanikat és elhurcol belőlük, de a mittanik még így is támadják a hittita fővárost, Hattusát.

Kr.e. 1380-ban Szuppiluliamosz aki nem számított Egyiptomra, mert ott Akhenaten uralkodott 5 évig, így a hittiták csak a myceneásokra számíthattak, amelyikhez tartozott Rhodes és Kréta.

A hittitáknak ügylátszik valami baja volt ezen a területen az egyik király feleségével, így megkérték a myceneásokat, hogy küldjék őt száműzetésbe. Ebből látszik, hogy egyazon nép volt, mert azt a hittiták kérésére végre is hajtották. Mostmár a hittiták főcélja volt, hogy a mittanikat tönkretegyék, ami nem volt könnyű, mert a mittani király Tussrata elhalmozta ajándékokkal az egyiptomiakat. Kr.e. 1450-ben a hittiták új harci formába kezdtek, és a mittanik külső részeit támadták és foglalták el. A mitta-

nik az uralkodó Tussratát a veszteségek miatt meggyilkolták, az új uralkodó pedig, az erősen fejlődő hatalommal, az asszírokkal kötött szövetséget. Akhenaten uralkodása alatt a hittiták elfoglalták 8 napi harc után Karcsemisszt. Az Eufrátesztől a Földközi tengerig ők lettek az urak.

A hittita levéltárból tudjuk, hogy Tutenkhamon 5 éves uralkodása után özvegye AUKHEZNAUM — AKHENATEN leánya — levelet írt, melyben felkéri Suppilulimost, hogy küldje el neki fiát, aki fáraó lehet, miután neki — az özvegynek — nincs fia, s nem választ magának párt saját népéből. A hittita király elküldte egyik fiát, akit azonban útközben legyilkoltak. A gyilkosságot minden bizonnyal a főpap Ay rendezte, aki később feleségül vette a fáraónőt. A hittiták a gyilkosság miatt megtámadták Egyiptomot, ami azonban döghalált hozott a hittitákra az egyiptomi hadifoglyokon keresztül. A dögvész alatt Kr.e. 1350-ben Suppilulimis és idősebbik fia meghalt, így második fia Mursilis II. követte a trónon. Ügylátszik az asszírok kezdték támadni a hittitákat különféle csoportokkal északról és nyugatról.

Ramszesz I. két évig uralkodott, fia Seti I. meg akarta torolni a hittita támadást Kr.e. 1286-ban és az Oronteszig vonult. Átnéztek egymásra a folyón és hazamentek. Azonban a hittitáknak délkeleten egy újabb nagyhatalommal kellett számolni, akik az asszírok.

A nyugati oldalon egy hittita alattvaló próbált éket verni a myceneások és a hittiták közé, egy Pjana Rhodus nevű, aki mint rabló tevékenykedett Milétus körül, s akit később közös erővel elfogtak Mursilis és az achaiai király fia. Így kimutatható, hogy a kettő rokon volt.

Egyiptomban Ay-t és feleségét letették, így Horemhab, a fővezér lett a fáraó, aki utódjának egy fiatal tisztet nevezett ki, Ramszeszt, aki megalapította a 19. dinasztiát Kr.e. 1320-1200 között. Ezen idő alatt — mint Sir GARDENER megállapította — a

művészet nagyon lehangyatlott, az írás pedig sok idegen szót vett fel. A képeken pedig a MÁSVILÁGI ÉLET BORZALMAIT festették le.

A hittita erő Délkelet Anatóliában elérte hatalma tetejét Suppilulimos alatt, aki Kr.e. 1380-1350 között uralkodott. Ő volt az, aki megtámadta és elűzte a mittanikat és nagyon erősen állott Észak-Szíriában, így szembe találta magát az egyiptomiakkal. Az ugarit király Nikmera adót fizetett neki a XIV. században és keresztül a XIII. században még mindig alattvalója volt Ugarit a hittitáknak. A palotában levő irattár kimutatja, hogy a hittitai nagy király és nagy királynő beleszóltak a város ügyeibe.

A mittanikat, akik elválasztó erők voltak a hittiták és az asszírok között, az asszírok bekebelezték. Seti meghalt, Ramszesz II. intézett támadást, aki minden idők legnagyobb hengegője volt általában, mert ebben a csatában senki nem győzött.

Herodotusz mondja, hogy ha a minoánok csak AZ IGAZAT mondták, a HAZUGSÁGOK és a HENCEGÉS Ramszesz II. alatt érte el TETŐFOKÁT. Mindkét fél a lehető legnagyobb erővel vonult fel. Az egyiptomiak a szardíniaiakkal, a hittiták oldalán voltak a dardanellaiak, beleértve a lyciánokat, akik myceneások voltak és a Földközi tenger keleti partján levő népek. Ez történt Kr.e. 1286-ban.

A vas korszak következett. A vízínépek — kik a filiszteusok voltak — bírták a vas készítésének titkát és a hittiták, akik azt a filiszteusoktól kapták. Hittita király nem használta soha.

A királyi irattárban az amoriták központjában, Maryban, a Közép-Eufrátesznél kuneiform írás alapján mutatja, hogy a második évezred elején Kr.e. az amoriták általában és összegezve nomád életvonalon éltek.

Visszatérve Egyiptomba, Akhenatan egyisten imádó, Aten, fellázadt a tébai Amon Ra és papjai ellen Kr.e. 1350-ben. Ak-

henaten egyiptomi fáraó, Napisten imádása hozta létre hogy Athén nevet kapta a hely, Athén, a mai Görögországban. Felépítették a Napisten templomot a hegy tetejére, amely ma is áll és beletették Zeust, mint maga a Napisten. Amenofisz III. a mittaniktól kapott feleséget, kinek fia lett Akhenaten, aki Kr.e. 1375-ben uralkodott. A hittiták a mittanikkal együtt, akik lejöttek a II. évezred elején északról mint lovas népek, de a mittanik keveredtek a szemita hurriánokkal, habár a mittanik már előbb is keveredtek mint Szumérből menekülők, majd később a szittyák keverték a mongolokkal, azért a mittanik harcosabbak lettek.

Miután keveredtek a hurriánokkal, emiatt a hittitáknak sok bajuk volt velük. Első időben a mittanik a szittyák lovas harcos része volt. Mint álcázott csoportot akarták felhasználni a szemita átvevő elnyomók ellen. Amenifisz II. Kr.e. 1440-1415, ebben az időben látszik, hogy a kanaáni bálványimádás-szerű vallás lépett fel Egyiptomban. Kereskedelmi szempontból nagy összeköttetésük volt Szíriával, Alallián, Cyprusson keresztül. Ez magyarázza meg a megjelenését a 18. dinasztiának Egyiptomban, a szíriai díszítés elemeit az egyiptomi életben. Főleg Tutenkhamon piramis temetkezési helyén uralkodó elem a szíriai forma.

Egy motívum, hogy a kecske egy életfát eszik, több mint bizonyos, hogy Szumériából került.

Vízinépek MAGYAR HAJÓSOK

Az Osztrák-Magyar Monarchia valamikor elhatározta, hogy haditengerészetet állít fel és azt Pólában meg is szervezték. Ekkor nagy betűkkel hirdették, hogy „TENGERRE MAGYAR”. Gúnyosan beszéltek, hogy nincs tengere, de van tengerészete, hiszen ez szárazföldi nép, mit fognak csinálni a vizen, azok még soha nem láttak vizet.

Mi gyerekek büszkék is voltunk emiatt, hogy nekünk hajóink is vannak. Addig rendben is volt minden, míg nem jöttem ki Európából és nem kezdtem olvasni angol könyveket, történelmet, melyekből lassan kihámozódott a magyar őstörténelem.

Lassan keserű lett a szám, mikor eszembe jutott a nagybetűs felirat „Tengerre magyar” és „Szárazföldi nép, még soha nem látott vizet, mit fog ez csinálni” jelszavak. Olvasás közben rájöttem, hogy addig ezen a Földön még embernek nem volt vizijárműve, amíg a magyar faj egyik ága, a kun nem épített egyet, aztán többet és még többet, nagyot és nagyobbbat, amelyre tanú Broach, Fu-kien, Formóza, Erikamedu, Lanka és a vízinépek utazásai. Tehát akik az elsők, akik vizen hajóval közlekedtek, azok a szitytya fajú népek egyes ágai voltak. Ma már teljes büszkeséggel mondhatjuk:

TENGERRE MAGYAR!

Kr.e. 3100-tól a szumériai városállamok közötti harcok voltak azok, amik elindították a Föld legnagyobb, leghosszabb tengeri utazását a Magyar (Adyar) folyó, Dél-India és Broach gulyarati kikötőkből Afrika körülhajózása céljából.

A magyar csoport és a kunok elindultak nyugat felé hajón — amit akkor már ismertek, tehát értettek a hajózáshoz. Tudomásom szerint már ebben az időben indultak el délnek Afrika partjainál. Végigvonultak egész Afrika déli és nyugati partjain. (Nem helyénvaló az, amit ma általában híresztelnek, hogy a föníciaiak, illetve a karthágóiak naponta nem tettek meg többet, mint kb. 50 km-t és ki kellett szállni, mert éjszaka nem utaztak. Kereskedelmi települések sorozatának kiépítése után a karthágóiak, föníciaiak megálltak, mert a bennlakó népekkel összeköttetésbe kellett és akartak lenni üzlet szempontjából.)

Hogy élelemre szükségük volt az természetes, és azt meg is kellett termelni előbb ahhoz, hogy tovább folytassák utazásaikat. Saját maguk kellett hogy szántsanak, kapáljanak, ültessenek. Meg kellett várni, amíg a növény megnő, le lehet aratni, le lehet szedni. (Tudjuk már a szittyá életből, hogy volt nekik az a bizonyos tarsolyuk — ami a magyar hadseregben a huszárságnál is megvolt — az élelmiszeres zacskó, amit használtak előbb a gulyások, vagy csikósok.) A zacskóban hordták a porrá összetört szárított marhahúst és azt tették be a forró vízbe, a kondérba. Ez fennállott abban az időben is, amikor Dél felé indultak Afrika partjainál a kun és magyar csoport, hogy körüljárják Afrika, illetve a szárazföld déli és nyugati részét.

Kerestek maguknak olyan megfelelő települési helyet, mint amilyen a Tigris és Eufrátesznél volt, vagy a Nilus mellett, vagy a Godavári folyónál, a Gangesz mellett, vagy a Jangce folyónál, a Bajkál tó körül, az Amu-Darja, Szír-Darja környékén. Tehát olyan vidéket kerestek, ahol feltétlen települni lehet, így az utazás borzasztó hosszú időbe telt. De megcsinálták!

Gibraltárnál visszafelé jövet keletnek fordultak és azon a partvidéken mindenütt le-lemaradozott egy-egy csoport. Ami szaporodás kialakult az utazás folyamán, azokat mindenütt lehagyták (a mórokat és líbiaiakat és az ehhez hasonló népeket). Úgy hogy mikor már mint föníciaiak mentek a partokon végig, akkor ezek maradványai már ott laktak. Ezért volt a föníciaiaknak könnyű ezeken a helyeken kereskedelmi kapcsolatokat felvenni.

Később ezek beérkeztek a Földközi tenger keleti oldalára, Kisázsia és a már ottlévő avarok és kussok — ugyancsak testvéreik — minden további nélkül átadták nekik Kanaán földjét, ahol mint filiszteusok telepedtek le. Ezek voltak az u.n. **VIZINÉPEK**.

A **VIZINÉPEK** — később filiszteusok — nem úgy érkeztek be mint vad, műveletlen népek, hanem mint az Aegeán kultúra örökösei, illetve tulajdonosai.

Senki nem tudja hogy honnan jöttek, hova tartoztak, hova lettek. Mikor Kanaánban letelepedtek, akkor a szittyá csoportok találkoztak, hiszen az avarok is már ott voltak, miután a Nilus deltájából kijöttek. Így azokkal együtt elvonultak. Egy részük visszament haza a régi magyar és kun területekre hajóval. Másik részük mint gyalogosok mentek tovább és lettek a médek. De ez nem egy idegen nép, ezt nagyon sokan tudják, csak nem beszélnek róla. Ez a nép ugyancsak a kun és a magyar, amely jóval Kr.e. 5500 évvel telepedett le a Tigris és Eufrátesz vidékén, tehát a hajózást nagyon jól ismerték.

A szittyafajú népek mind ismerték a hajózást és tudtak tájékozódni, a csillagokat jól ismerték. Ebből alakult ki Babilonban a csillagászati kultúra. De a csillagászatot nem ott tanulták, hanem a mérsékelt égöv alatt 20—30,000 évvel azelőtt. Ennek ismeretében hatalmas hajóutakat tettek meg. Évszázadok teltek el, amíg Afrika keleti partjától, illetve a Vörös tengertől, vagy magától a Lankától, a Godavári folyótól, vagy Indusvölgyéből elindultak és

körülhajózták Afrikát, míg arra a megállapításra jutottak, hogy olyan terület letelepedésre nincs, ami alkalmas lenne arra, amelyet az ő testi szükségességük megkívánt. Mert abban nőttek fel és fejlődtek ki, amilyen a mérsékelt égöv alatt volt. Tegyük fel a Lankán, vagy a Fekete tenger körüli területen levő éghajlati viszonyokhoz szokott szervezete nem tudott alkalmazkodni az új környezethez, ami Afrika déli részén vagy bármely más részén volt, különösen amikor a feketéket meglátták.

A magyar és a kun a legközelebbi testvéri viszonyban élt egymással. A magyar még mindig a szittyá gyengén keveredett ága volt, míg a kun már vegyült a bennszülöttekkel, amely Vietnám és környékén van. A kunok mindig gyengébbek voltak, fizikailag és lelkileg nem voltak annyira elkészülve a harcra. Nem akartak harcolni, az élet értelmét más formában látták. Tehát az ki is tűnik a núbiai történelemből ma már, hogy az egyik csoport nem volt harcos, ezek voltak a kunok, míg a madyoi (magyar) nép volt a harcosabb, s mint ilyen tudott magának tért hódítani.

Azért is vonult be később MAGYAR név alatt a Kárpát-medencébe, mert az volt a harcosabbik fél, ők győzték le az asszír-babiloniakat is Kr.e. 1595-ben HITTITA név alatt.

Az állandó hajózás összeköttetés volt az Indus és a núbiai partokon. A hajózás már abban az időben Núbia és az Indus völgye, Núbia és az Eufrátesz, Núbia és a Lanka között, Núbia és Indonézia és egész Keleten fel a kínai partokon, Formóza és Nippon mind-mind összeköttetésben álltak egymással.

Hogy a hajózással éltek és benne voltak, azt híven bizonyítja az, hogy pl. a Makrani partokon ma van egy népcsoport, amely fekete, NÉGER. Ez már a vegyes házasságból származó, az úton mint vizinépek felszedték és ezek alakultak ki belőle. A Makrani parton ez a nép, amelyről azt mondják, hogy bizonyára a világ első emberei négerrek voltak ott északon is, a legrégebb őslakó, vagy pedig arabok vitték oda őket. Ez igen érdekes, ugyanis az

arabok nem voltak még a világon sehol, amikor ezek ott már léteztek. A hajózással is úgy voltak mint minden más tevékenységükkel. A rájuk bízott munkát elvégezték minden fizetés vagy birtokbavétel nélkül, mert nekik nem felelt meg, lovagiasan hátatfordítottak és otthagyták. Csak akkor szakadt meg tengeri utazásuk, amikor újra északra vonultak fel a legelőkre és később vissza a Kárpát-medencébe, eredeti kiindulási helyükre.

Igymostmár tudjuk, hogy kik azok az „ismeretlen” vizinépek, akiknek egy részéből lettek a jóval később elnevezett filiszteusok Kr.e. 1000 körül, a föníciaiak és később a karthagóiak. Ők voltak azok, akik a „hykszosz”-nak nevezett szittyákat Tanaiba felszállították a Boszporuszon keresztül, miután a ma „myceneás”-oknak nevezett főcsoport Tróját lerombolta. Azért mondják egyes történétírók, hogy északról jöttek, mert abban az időben sokat mozogtak a Fekete tengeri térségben, amíg az összes nilus-menti, kanaáni és más kisázsiai szittyá törzseket elszállították.